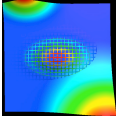

Nagy adathalmazok labor

2018-2019 őszi félév

2018.21-22

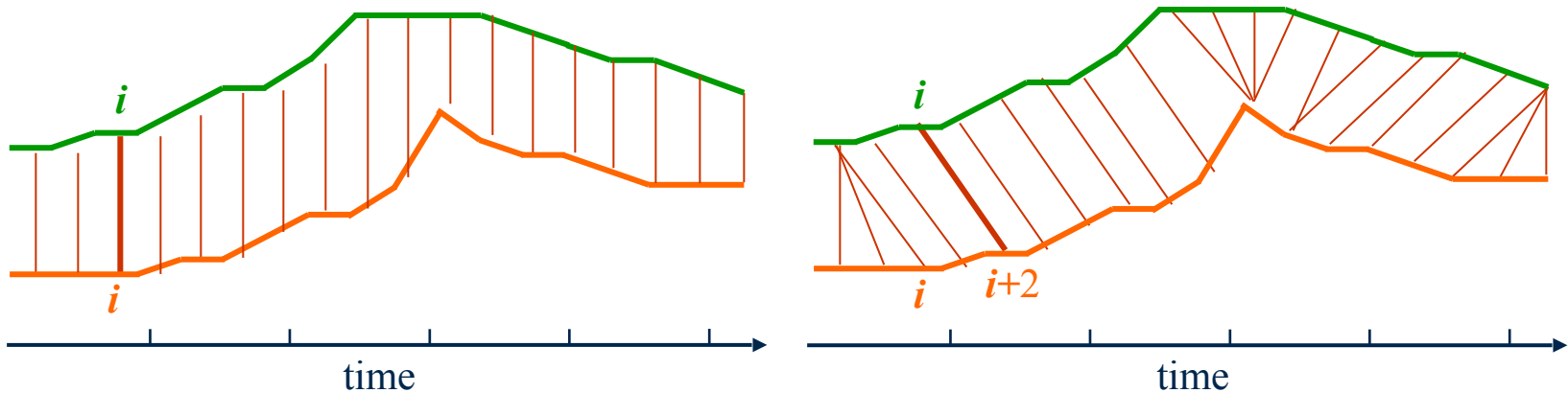
1. Time-series
2. Link analízis: HITS, PR
3. Hálózatok: ER, BA, WS, Broder
4. RF, AdaBoost, GBT

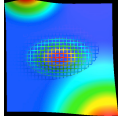

Dynamic Time-Warping

Dynamic Time-Warping [Berndt and Clifford, 1994, Ding et al., 2008]

Euklideszi távolsággal összehasonlítva

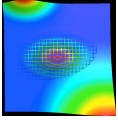
Dynamic Time-Warping

Dinamikus programozás:

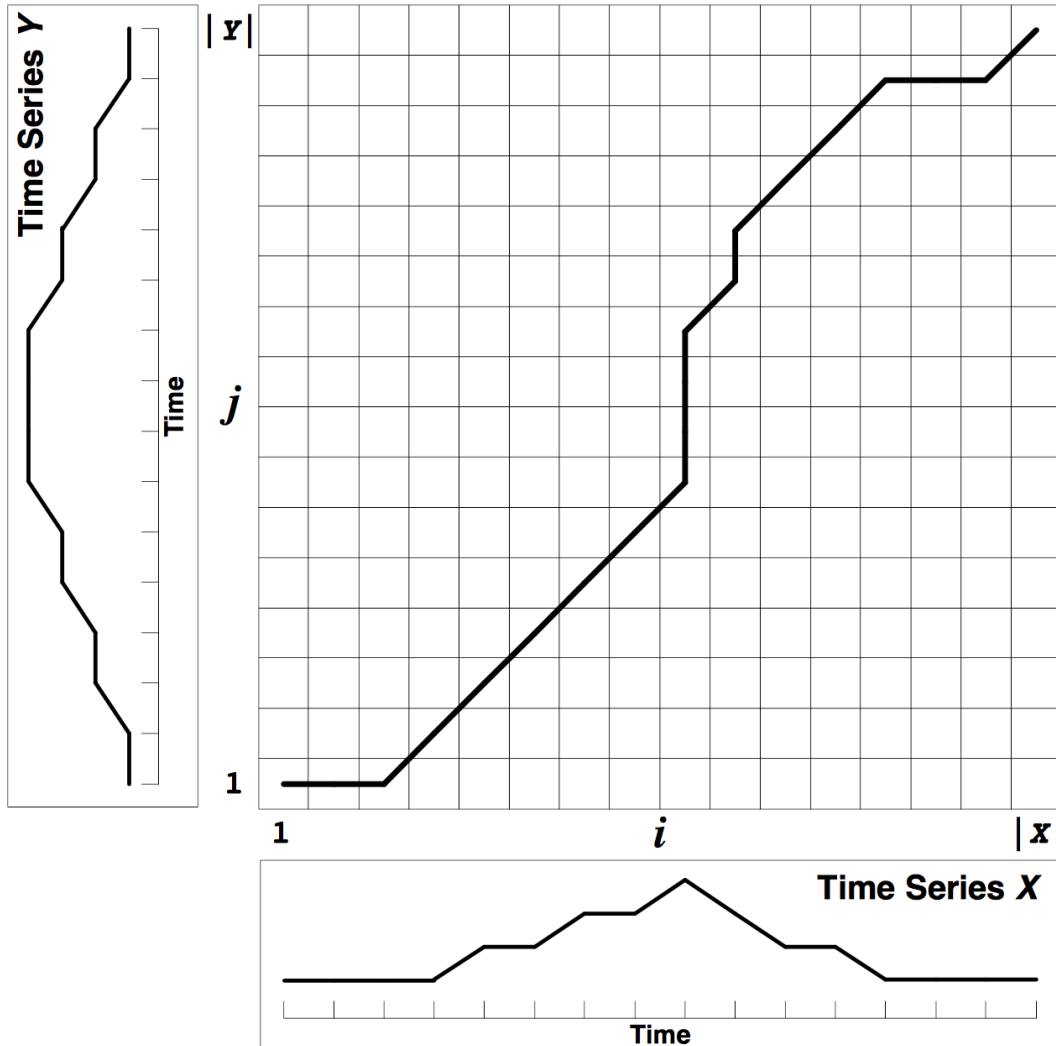
Legyen $\text{DTW}((x_1), (y_1)) = |x_1 - y_1|$

$$\begin{aligned} & \text{DTW}^2((x_1, \dots, x_n), (y_1, \dots, y_m)) = \\ \min & \quad (\text{DTW}^2((x_1, \dots, x_{n-1}), (y_1, \dots, y_{m-1})) + (x_n - y_m)^2, \\ & \quad \text{DTW}^2((x_1, \dots, x_{n-1}), (y_1, \dots, y_m)), \\ & \quad \text{DTW}^2((x_1, \dots, x_n), (y_1, \dots, y_{m-1}))) \end{aligned}$$

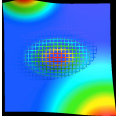
Amennyiben távolság alapú a modellünk a DTW használható [Ding et al., 2008].

Dynamic Time-Warping

src.: Salvador&Chan

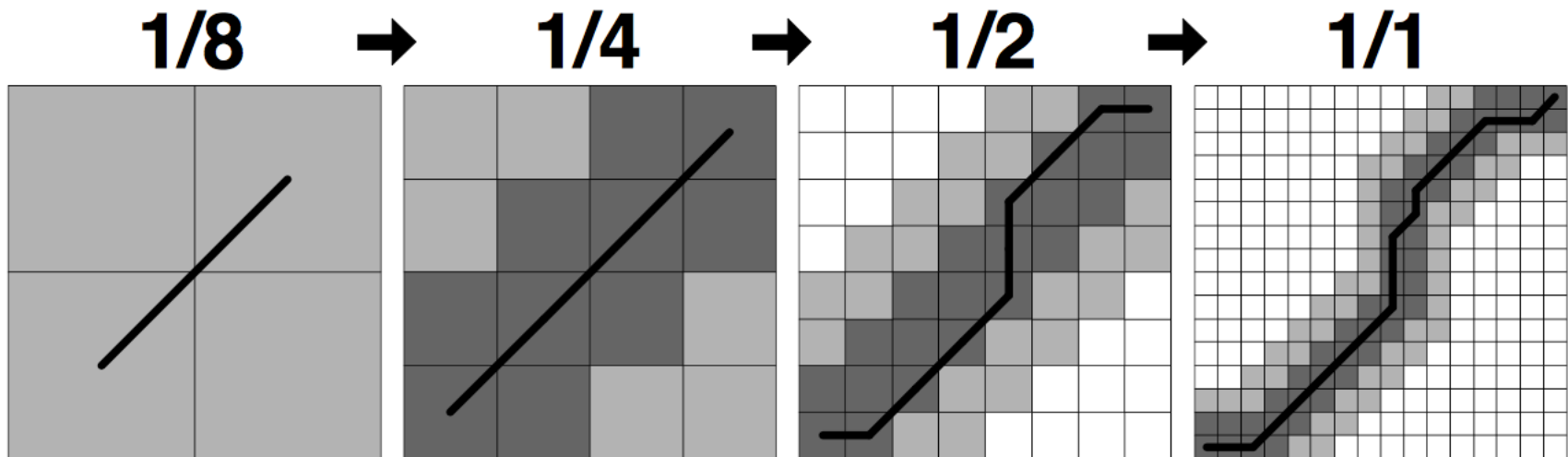

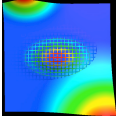
Dynamic Time-Warping

FastDTW [Salvador & Chan, 2007]

Csak hosszú sorozatokra

Python 😊

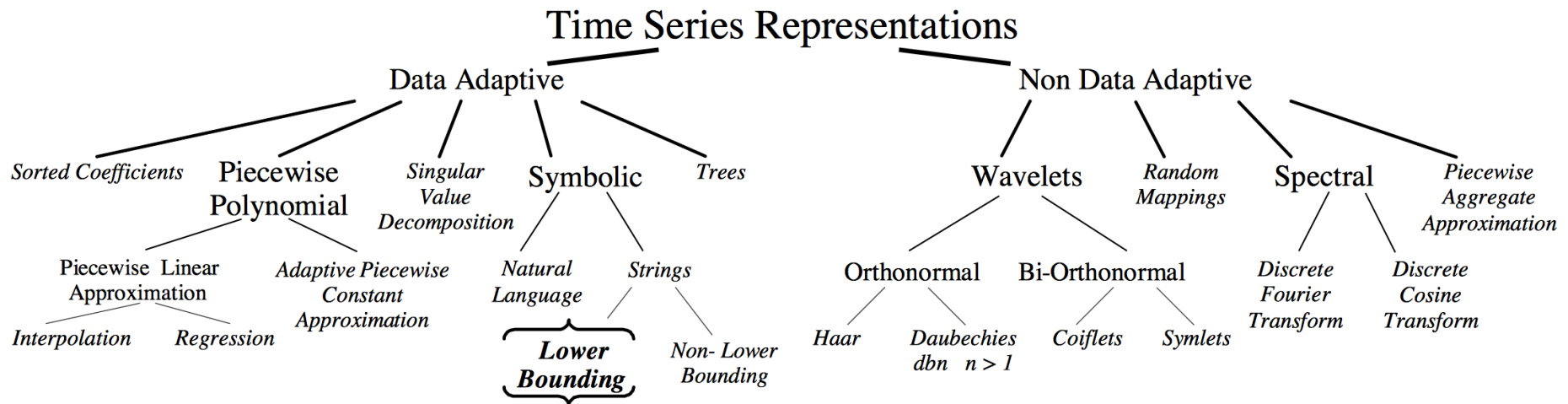

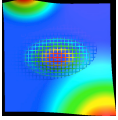
SAX

Lin et al. 2003:

A Symbolic Representation of Time Series, with Implications for Streaming Algorithms

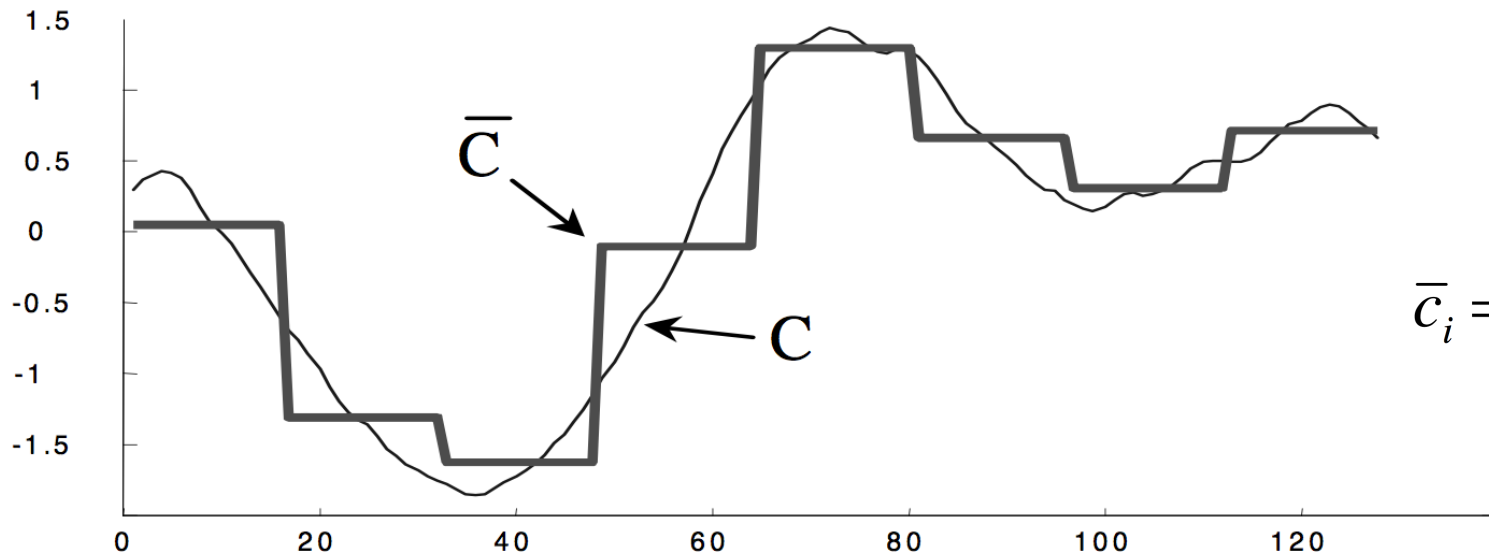
Ötlet: alsó közelítése a távolságoknak

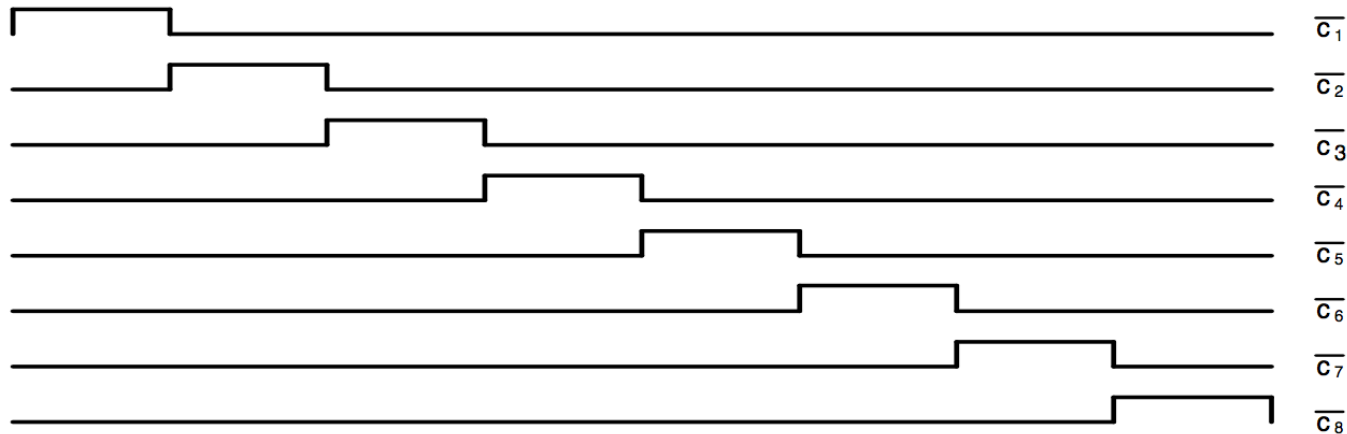

SAX

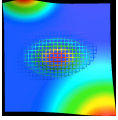
Piecewise Aggregate Approximation (PAA)

$$\bar{c}_i = \frac{w}{n} \sum_{j=\frac{n}{w}(i-1)+1}^{\frac{n}{w}i} c_j$$

De: folytonos

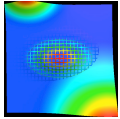

SAX

Diszkretizáció: normalizált TS igazából normál eloszlás $\rightarrow$ Határpontok $N(0,1)$

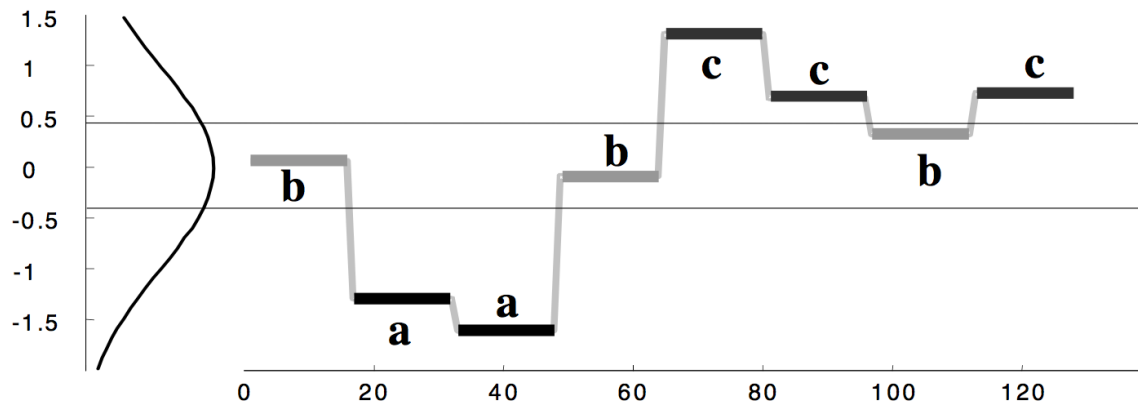
$\beta_i \backslash a$	3	4	5	6	7	8	9	10
β_1	-0.43	-0.67	-0.84	-0.97	-1.07	-1.15	-1.22	-1.28
β_2	0.43	0	-0.25	-0.43	-0.57	-0.67	-0.76	-0.84
β_3		0.67	0.25	0	-0.18	-0.32	-0.43	-0.52
β_4			0.84	0.43	0.18	0	-0.14	-0.25
β_5				0.97	0.57	0.32	0.14	0
β_6					1.07	0.67	0.43	0.25
β_7						1.15	0.76	0.52
β_8							1.22	0.84
β_9								1.28

Lin et al. 2003:

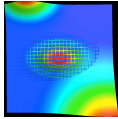
SAX

Folytonos TS -> “words”

-> L2/DTW alsó közelítés ismert

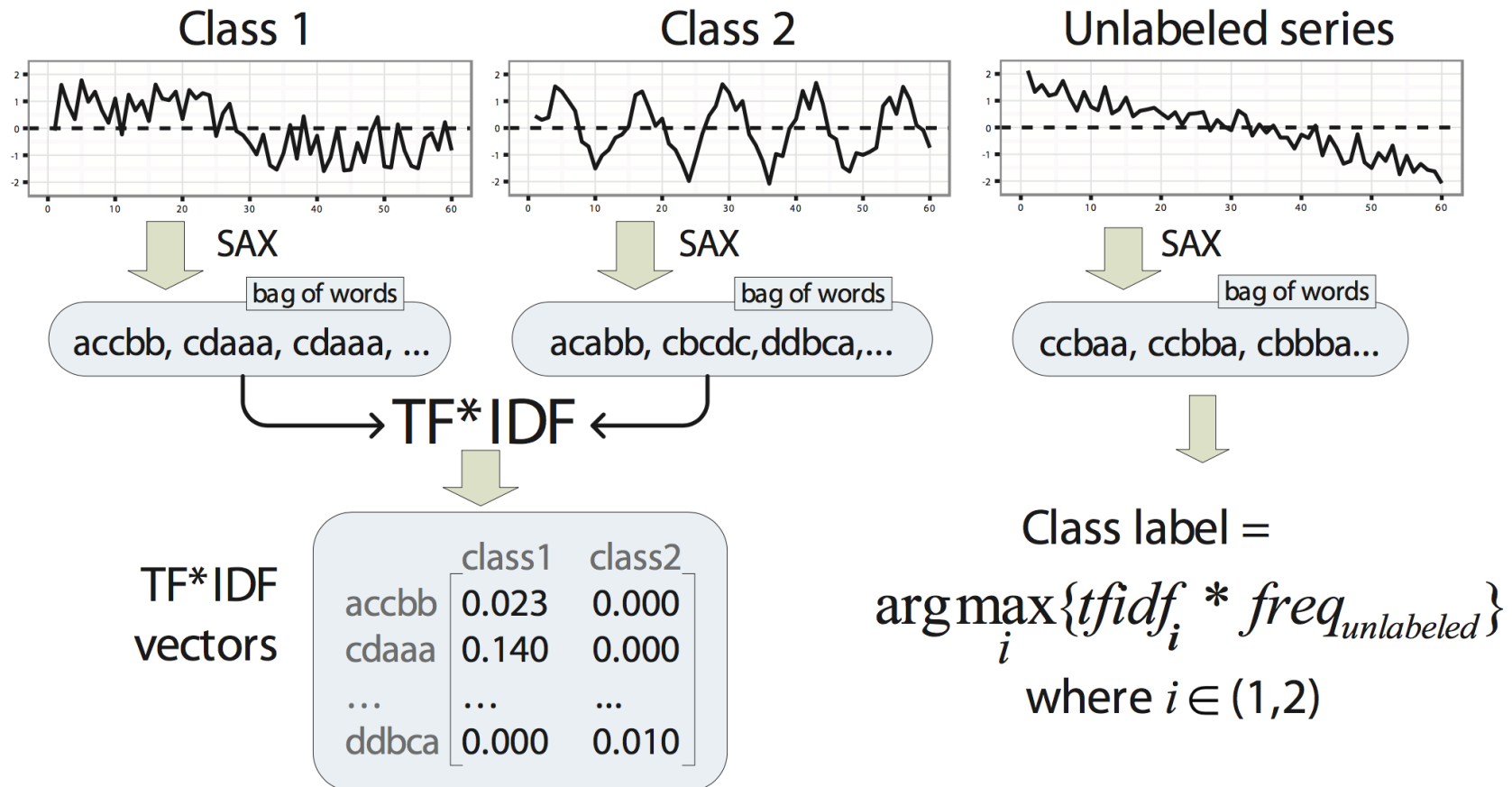
De továbbra sem hatékony

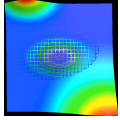
SAX-VSM

Senin et al. 2013:

SAX-VSM: Interpretable Time Series Classification Using SAX and Vector Space Model

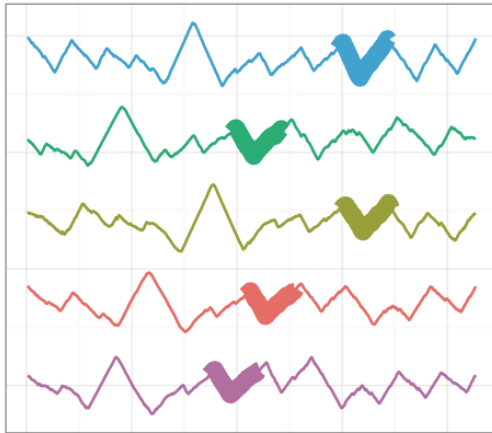

Senin et al. 2013:

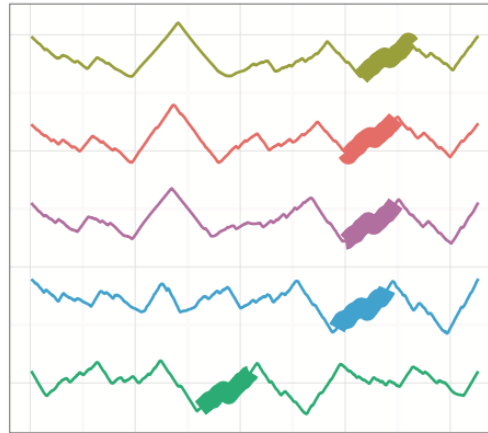

SAX-VSM

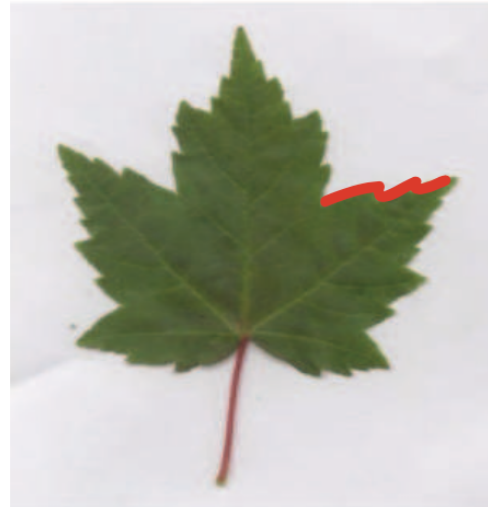
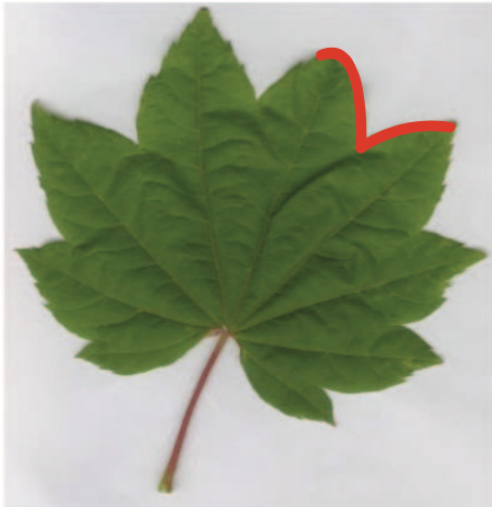
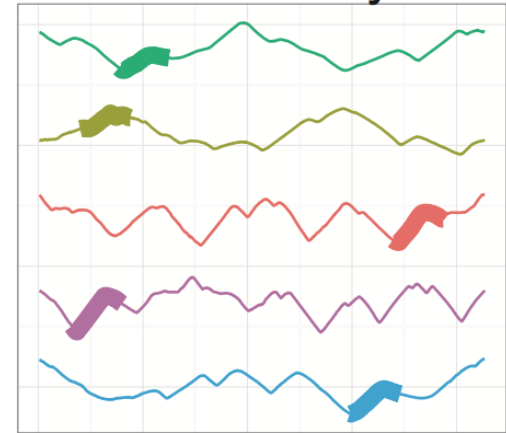
Acer Circunatum

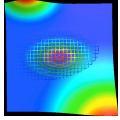
Acer Glabrum

Quercus Garryana

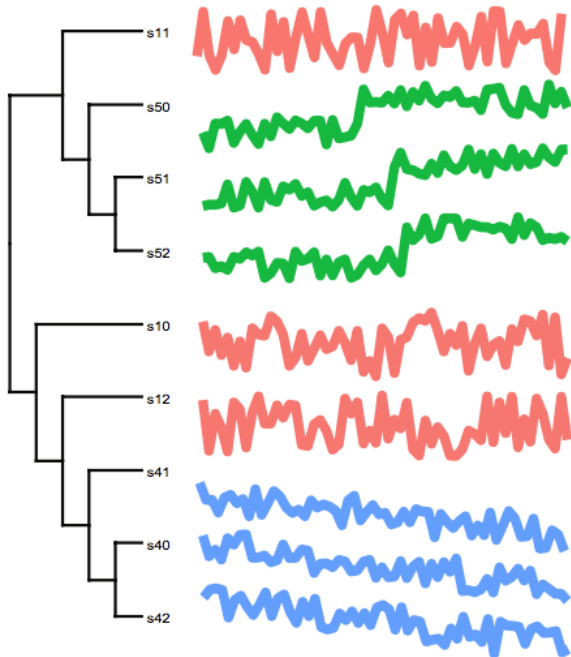

Senin et al. 2013:

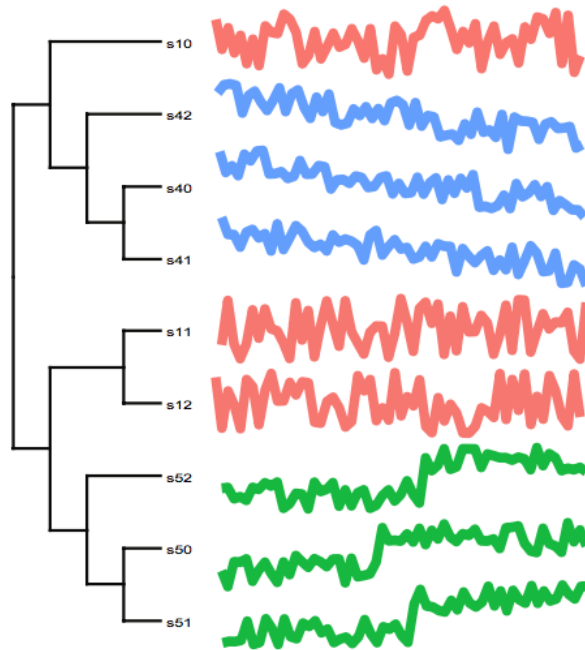

SAX-VSM

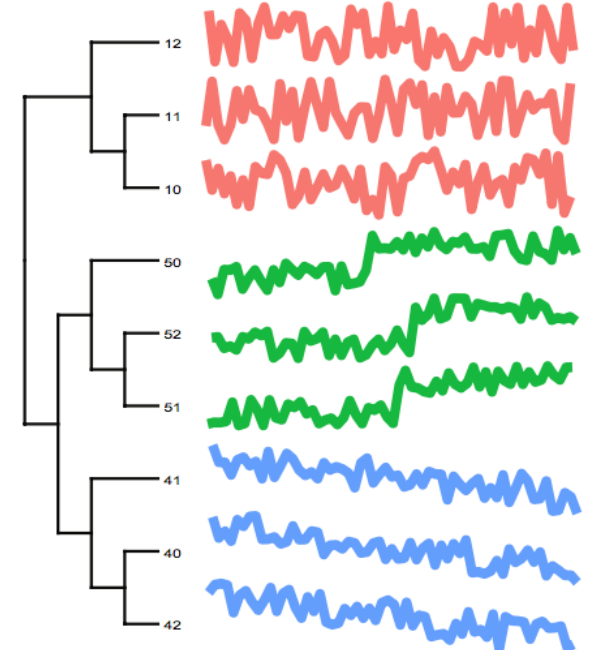
Euclidean

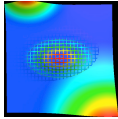

DTW

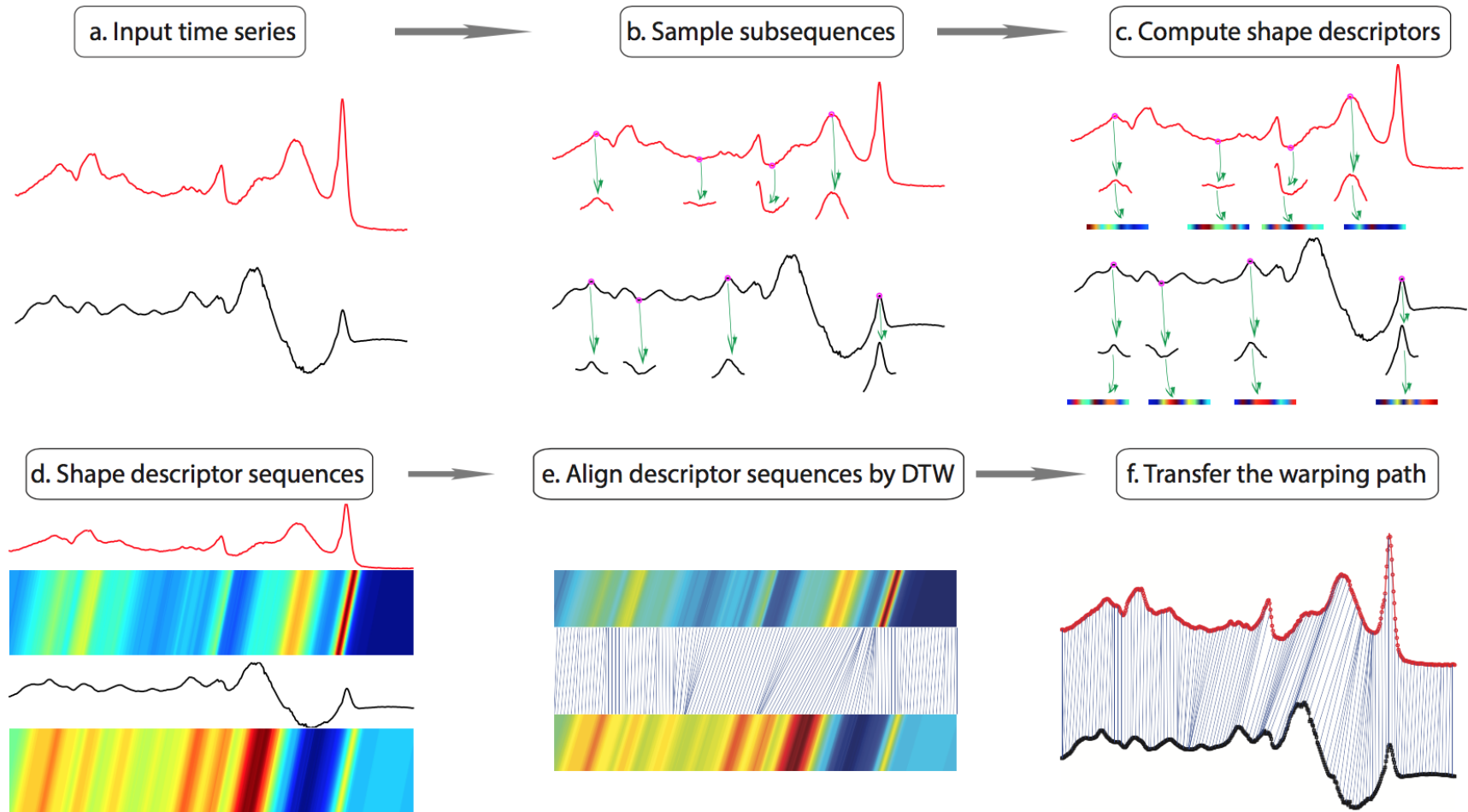

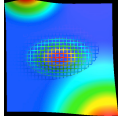
SAX-VSM

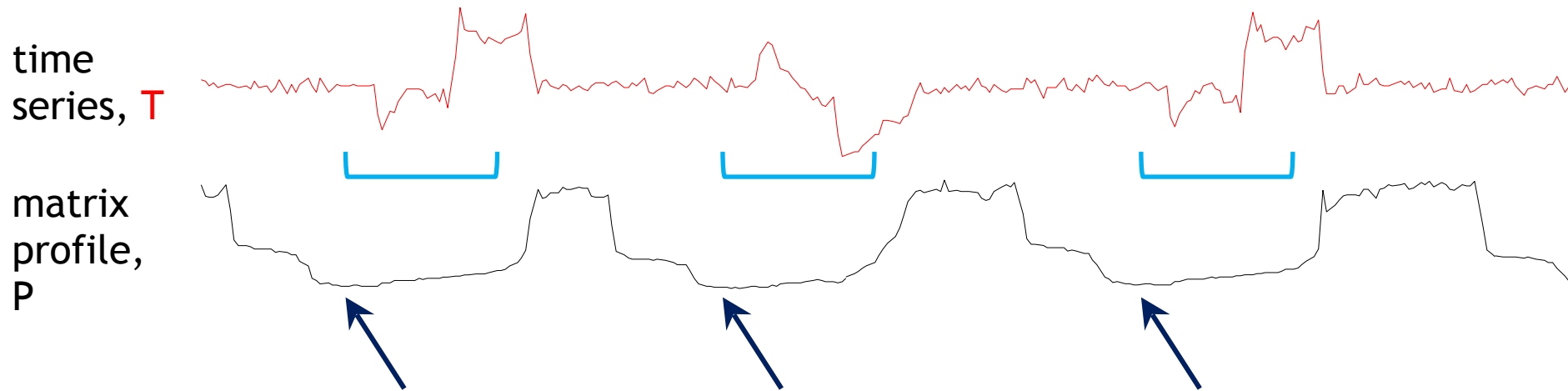

Zhao 2016: shapeDTW: shape Dynamic Time Warping

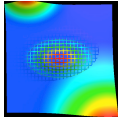

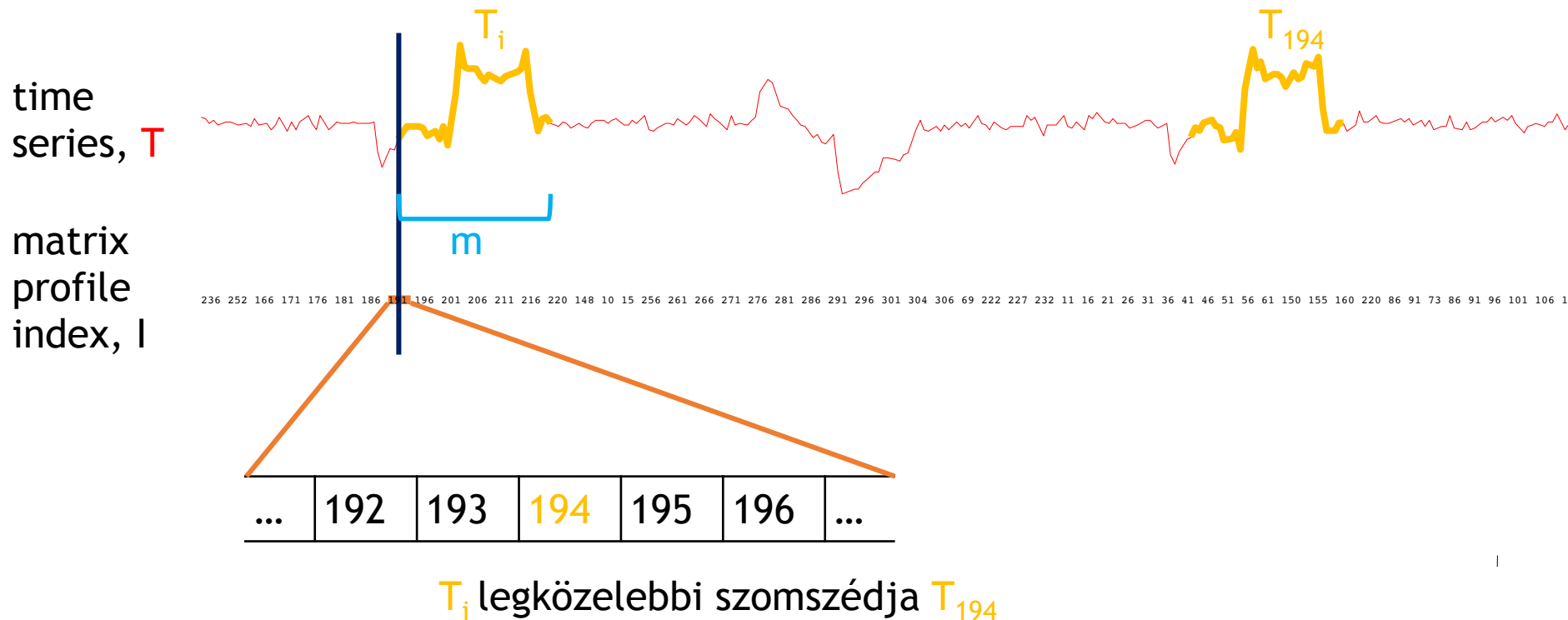
Matrix Profile [Yeh et al. 2016, Zhu et al. 2017, Linardi et al. 2018 ...]

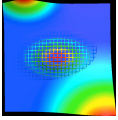

Lokális minimumok -> hipotézis ezek a "motif"

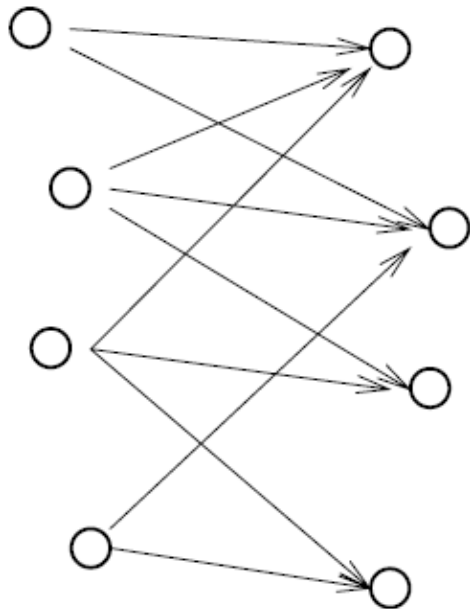
Matrix Profile [Yeh et al. 2016, Zhu et al. 2017, Linardi et al. 2018 ...]

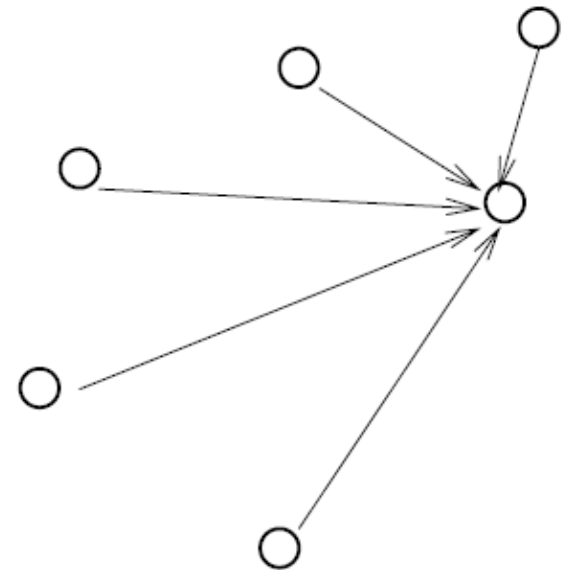
Web gráf: HITS bevezetés

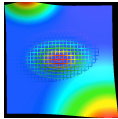
Hyperlink-Induced Topic Search (HITS)

hubs

authorities

Web gráf: HITS

Hyperlink-Induced Topic Search (HITS) Kleinberg '98

1. **Hubs:** gyűjtőoldalak, azon oldalak melyek jó authority oldalakra mutatnak
2. **Authorities:** maguk a releváns oldalak
Azok az oldalak akikre jó hub-ok mutatnak

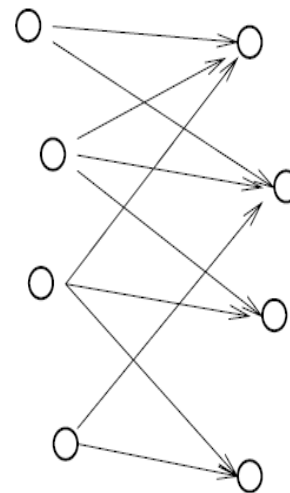
A célunk meghatározni a két csoportot.

Minden oldalhoz hozzárendelünk egy nem negatív authority (x) és hub (y) értéket:

$$I(G, x, y): x^p \leftarrow \sum_{q: (q, p) \in E} y^q$$

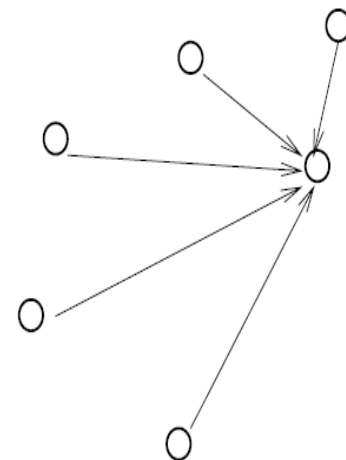
$$O(G, x, y): y^p \leftarrow \sum_{q: (p, q) \in E} x^q$$

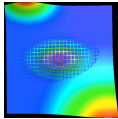
$$\sum_p (x^p)^2 = 1 \qquad \sum_p (y^p)^2 = 1$$

hubs

authorities

Web gráf: HITS

HITS(G, k, q)

G : oldalak és élek halmaza, melyek a q keresés mag vagy bővítési halmazába tartoznak

k : konstans

z legyen egy n dimenziós valós vektor $(1; 1; 1; \dots; 1)$

Legyen $x_0 := z$:

Legyen $y_0 := z$:

for $i = 1, 2 \dots k$

$O(G, x_{i-1}; y_{i-1}) \rightarrow$ megkapjuk az új x' súlyokat

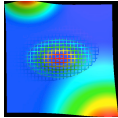
$I(G, x_{i-1}; y_{i-1}) \rightarrow$ megkapjuk az új y' súlyokat

Normalizáljuk x' -t, megkapjuk az új x -et

Normalizáljuk y' -t, megkapjuk az új y -et

Adjuk vissza $(x_k; y_k)$ -t.

Állítás: $(x_1, x_2, x_3, \dots)$ és $(y_1, y_2, y_3, \dots)$ sorozatok konvergálnak.

HITS

Bizonyítás: Legyen A az adjacencia mátrix a kiválasztott részgráfon
 (“focus graph”, x :auth, y :hub)

$$\begin{aligned} x^{(k+1)} &= y^{(k)} A \\ y^{(k+1)} &= x^{(k+1)} A^T \end{aligned}$$

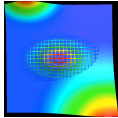
bontsuk ki:

$$x^{(k+1)} = x^{(1)} (A^T A)^k = x^{(1)} U W U^T$$

$$y^{(k+1)} = y^{(1)} (A A^T)^k = y^{(1)} V W V^T$$

ahol W diagonális.

Állítás: a normalizált $x^{(k)}$ és $y^{(k)}$ sorozat konvergál
 (kezdővektor $x=y=(1,1,\dots,1)$)

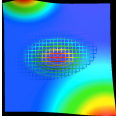
HITS

Állítás átfogalmazva :

$(AA^T)^j y^{(1)} / \|(AA^T)^j y^{(1)}\|$ sorozat konvergál

Segédteétel: ha egy $n \times n$ -es M mátrix pozitív szemidefinit szimmetrikus mátrix, melynek a sajátértékei $\lambda_1 > \lambda_2 \geq \lambda_3 \dots \geq \lambda_k \geq 0$ ($k < n$), akkor minden d dimenziós valós v vektorra igaz, hogy kifejezhető $v = \sum_{i=1..k} \alpha_i \omega^{(i)}$ ahol minden i -re $\|\omega^{(i)}\| = 1$ és $\omega^{(i)T} \omega^{(j)} = 0$, ha $i \neq j$.

Miután $\omega^{(i)}$ az i -dik sajátvektor: $M \omega^{(i)} = \lambda_i \omega^{(i)}$

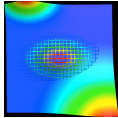

HITS

Miután $AA^T = M$ pozitív szemidefinit szimmetrikus, így:

$$\frac{M^j v}{\|M^j v\|} = \frac{\sum_{i=1}^k \alpha_i M^j w^{(i)}}{\|\sum_{i=1}^k \alpha_i M^j w^{(i)}\|} = \frac{\sum_{i=1}^k \alpha_i \lambda_i^j w^{(i)}}{\sqrt{\sum_{i=1}^k (\alpha_i \lambda_i^j)^2}}$$

$$\frac{\alpha_1 \lambda_1^j w^{(1)} + \sum_{i=2}^k \alpha_i \lambda_i^j w^{(i)}}{\sqrt{(\alpha_1 \lambda_1^j)^2 + \sum_{i=2}^k (\alpha_i \lambda_i^j)^2}} \cdot \frac{1}{\lambda_1^j} = \frac{\alpha_1 w^{(1)} + \sum_{i=2}^k \alpha_i \left(\frac{\lambda_i}{\lambda_1}\right)^j w^{(i)}}{\sqrt{\alpha_1^2 + \sum_{i=2}^k \left(\alpha_i \left(\frac{\lambda_i}{\lambda_1}\right)^j\right)^2}} \rightarrow w^{(1)}$$

Random surfer

“Stochasztikus szörfölő”

Feltételezés: véletlen séta az éleken.

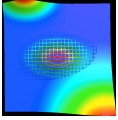
Minden pillanatban uniform módon egy hyperlinken tovább lépünk.

$$\Pr(i | j) = 1/d(j)$$

Vegyük az adjacencia mátrixát a gráfunknak.

Cseréljük ki az értékeket az átmenet valószínűségekre: M

Sorösszeg?

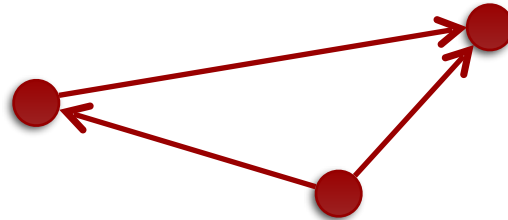

Random surfer

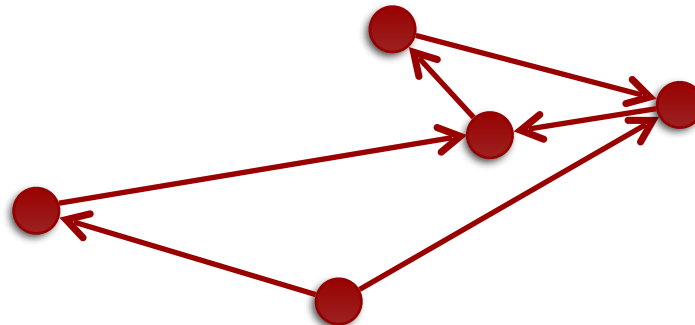
“Stochasztikus szörfölő”

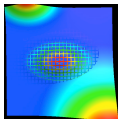
Milyen esetekben nem 1 a sorösszeg?

Zsákutca, forrás:

Pókháló:

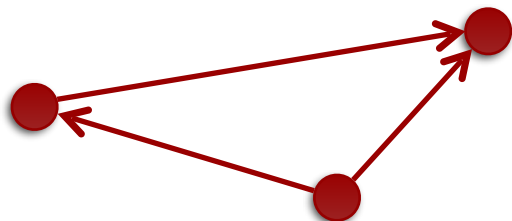

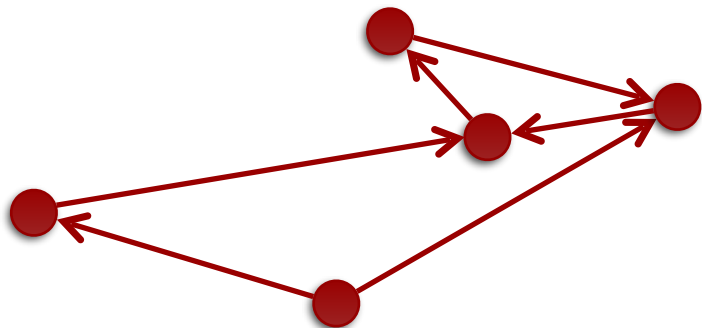
Random surfer

“Stochasztikus szörfölő”

Zsákutca, forrás:

Pókháló:

Ergódikus:

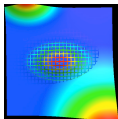
- erősen összefüggő
- aperódikus

Ha egy MC ergódikus
(Perron-Frobenius):

Létezik stacionárius eloszlás:

$$\pi^T M = \pi^T$$

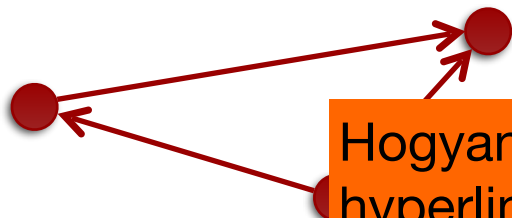
Sőt: a legnagyobb sajátérték egyszeres!

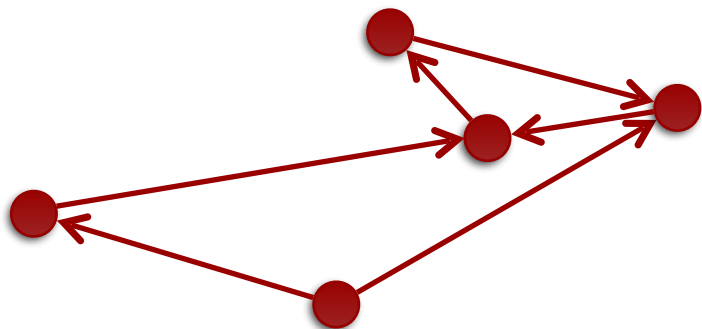
Random surfer

“Stochasztikus szörfölő”

Zsákutca, forrás:

Pókháló:

Ergódikus:

- erősen összefüggő
- aperódikus

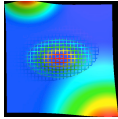
Hogyan tehetjük könnyen ergódikussá a meglévő hyperlink gráfunkat?

Tényleg uniform a teleportáció?

Létezik stationárius eloszlás:

$$\pi^T M = \pi^T$$

Sőt: a legnagyobb sajátérték egyszeres!

PageRank

Larry Page , Sergey Brin , Rajeev Motwani és Terry Winograd 1998-as cikke.

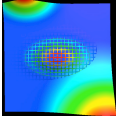
Adott egy hyperlinkekkel összekötött dokumentumokból álló hálózat, mint pl. a WWW.

Általános szöveg alapú keresés során a releváns dokumentumok (a keresett szavakat tartalmazó dokumentumok) sorrendjét a legjobb illeszkedés alapján határozzák meg. (amelyik dokumentum leginkább illeszkedik a kérdésre az kerül előre)

Az algoritmus sok hibás vagy igazából nem releváns találatot hátra sorol, felhasználva a hivatkozások hálózatát.

Az elv egyszerű: amelyik oldalra többen és/vagy fontosabbak hivatkoznak, fontosabb mint amire kevesebben és/vagy kevésbé fontosak.

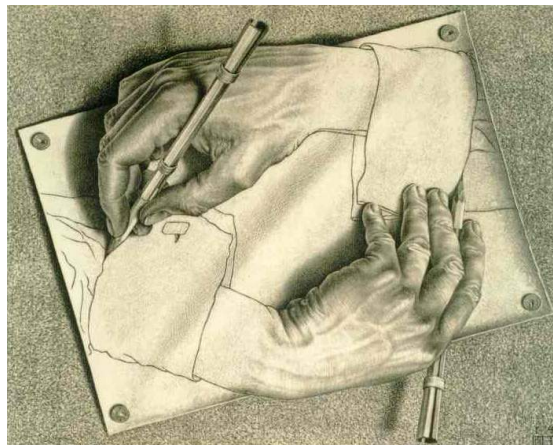
PageRank

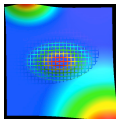
Egy adott A dokumentum (oldal) PageRank értéke $PR(A)$:

$$PR(A) = \sum_{B \in I_A} \frac{PR(B)}{L(B)}$$

I jelöli az egy elemre hivatkozó oldalak halmazát, $L(B)$ a B oldal kimeneti linkjeinek száma, $PR(B)$ pedig B PageRank értéke.

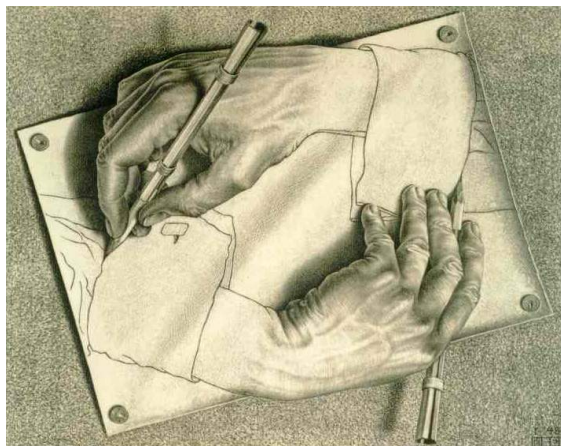
PageRank

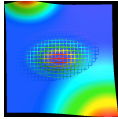
Egy adott A dokumentum (oldal) PageRank értéke $PR(A)$:

$$PR(A) = \sum_{B \in I_A} \frac{PR(B)}{L(B)}$$

I jelöli az egy elemre hivatkozó oldalak halmazát, $L(B)$ a B oldal kimeneti linkjeinek száma, $PR(B)$ pedig B PageRank értéke.

Mi a kapcsolat a sztochasztikus szörfölő
modellel?

PageRank

“Random surfer” modell: folyamatosan csökkenő aktivitás → teleportation

$$PR(A) = 1 - d + d \sum_{B \in I_A} \frac{PR(B)}{L(B)}$$

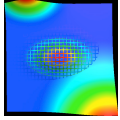
vagy

$$PR(A) = \frac{1 - d}{N} + d \sum_{B \in I_A} \frac{PR(B)}{L(B)}$$

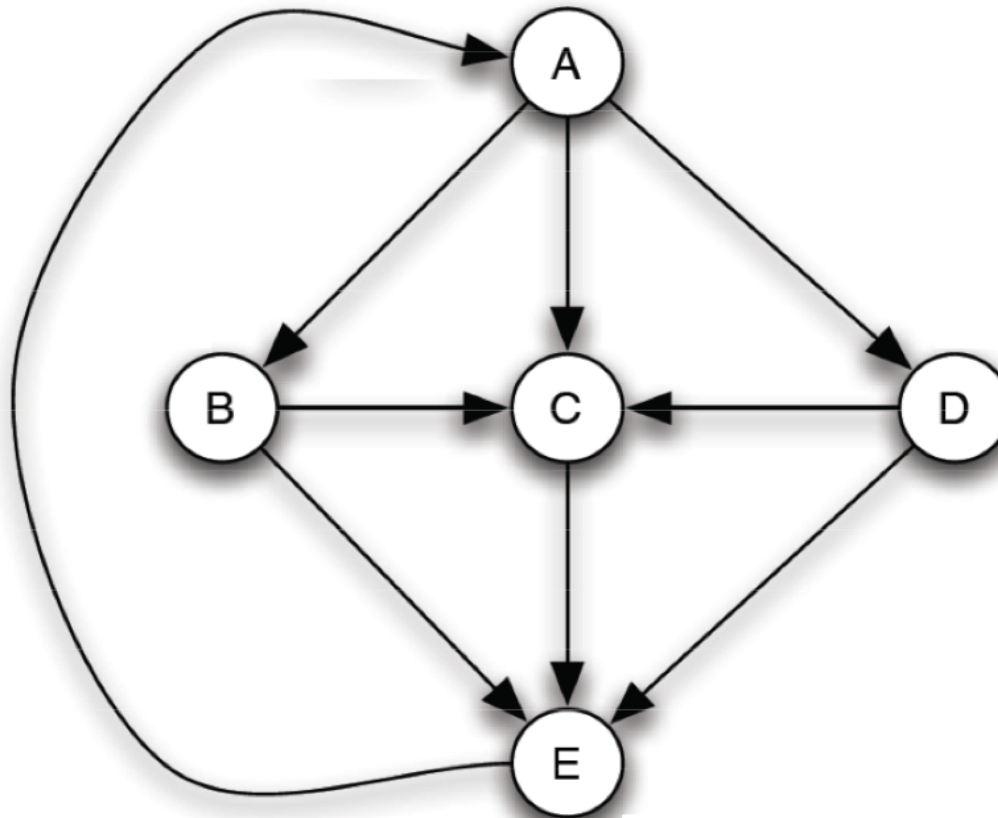
ahol N az összes oldal száma.

Az algoritmus lehetőséget ad linkfarmok vagy mesterséges (fizetett) hivatkozások alapján manipulálásra.

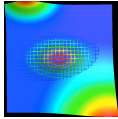
Épp ezért egy jó kereső emellett nem veszi figyelembe a már detektáltan ranking módosító honlapokat illetve linkeket -> web SPAM!

Page Rank

Órai feladat 1:
Mennyi lesz a PR értéke az
A,B,C,D,E pontoknak?

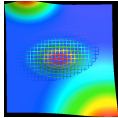

HITS vs. PageRank

HITS		PageRank
Gráf	Keresésenként más	fix
Mértékek	Hub és auth. értékek	PR értékek

Ezekon kívül fontos különbség, hogy a PageRank a teljes gráf struktúráját próbálja feltérképezni, a HITS eredeti célja egy topik alapján kiválasztott részgráf pontjait rendezni két csoportba.

Mindkét módszer más más esetekben hatékony, de a HITS-et már maga a számításigénye miatt is ritkán használják a gyakorlatban.

Generatív hálózat modellek

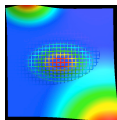
Jelenségek terjedésére nagy hálózatokban általában mint véletlen folyamatokra gondolunk

pl. járványok vagy szociális hálózatok

Közös bennük, hogy a hálózat struktúrája komplex

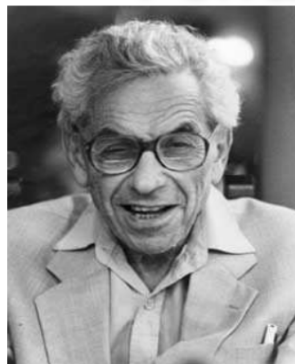
Alapvető cél, hogy generatív modellekkel szimuláljunk valós hálózatokat

Mit lehet tudni ezekről a hálózatokról? Mit lehet mérni?

Véletlen gráf avagy Erdős-Rényi

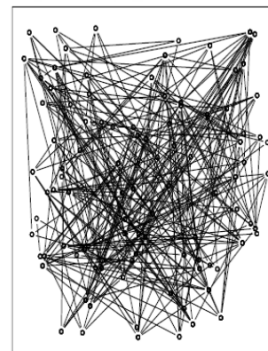
Forrás: Benczúr András

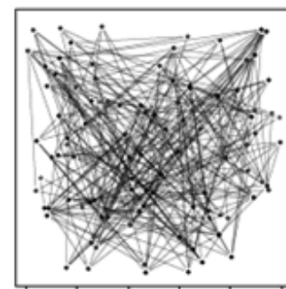
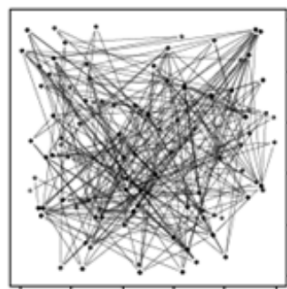
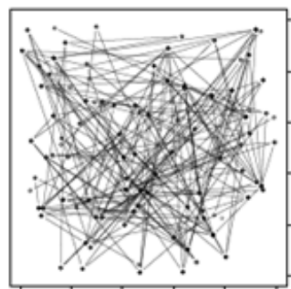
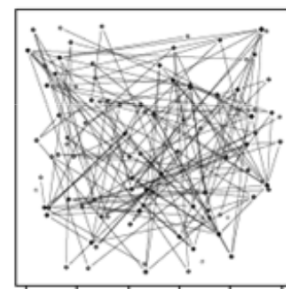
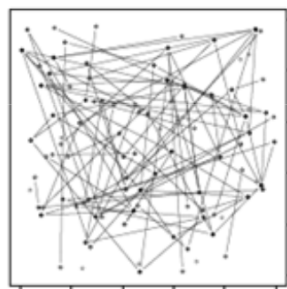
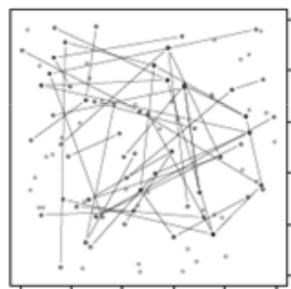
Erdős

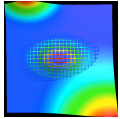

Rényi

Erdős-Rényi

Véletlen gráf avagy Erdős-Rényi

$G(n,p)$: n csúcs mellett p valószínűséggel (függetlenül!) behúzunk egy élt

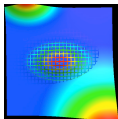
Sokat tudunk róla (ER 1959, Bollobás et al 2002):

Élek várható száma

$$|E| = \binom{n}{2} p = pn(n-1)/2$$

Átlagos foksám

$$z = \frac{2|E|}{n} = \frac{2 \binom{n}{2} p}{n} = (n-1)p$$

Véletlen gráf avagy Erdős-Rényi

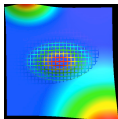
Fokszám eloszlás Binomiális:

$$P(k) = \binom{n-1}{k} p^k (1-p)^{n-1-k}$$

Ami ha n nagy Poisson (z legyen az átlagos fokszám)

$$P(k) = \frac{z^k e^{-z}}{k!}$$

Első kérdés: milyen az ismert hálózatainkban a fokszámeloszlás?

Véletlen gráf avagy Erdős-Rényi

Összefüggőség: ha ... , akkor majdnem biztosan

$np < 1$: legnagyobb összefüggő komponens $O(\log(n))$ nagyságrendű

$np = 1$: legnagyobb összefüggő komponens $O(n^{2/3})$ nagyságrendű

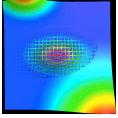
$np > 1$ konstans: $O(n)$ a legnagyobb összefüggő komponens és a második legnagyobb legfeljebb $O(\log(n))$ nagyságrendű

$np < (1-\epsilon) \log(n)$: van izolált csúcs

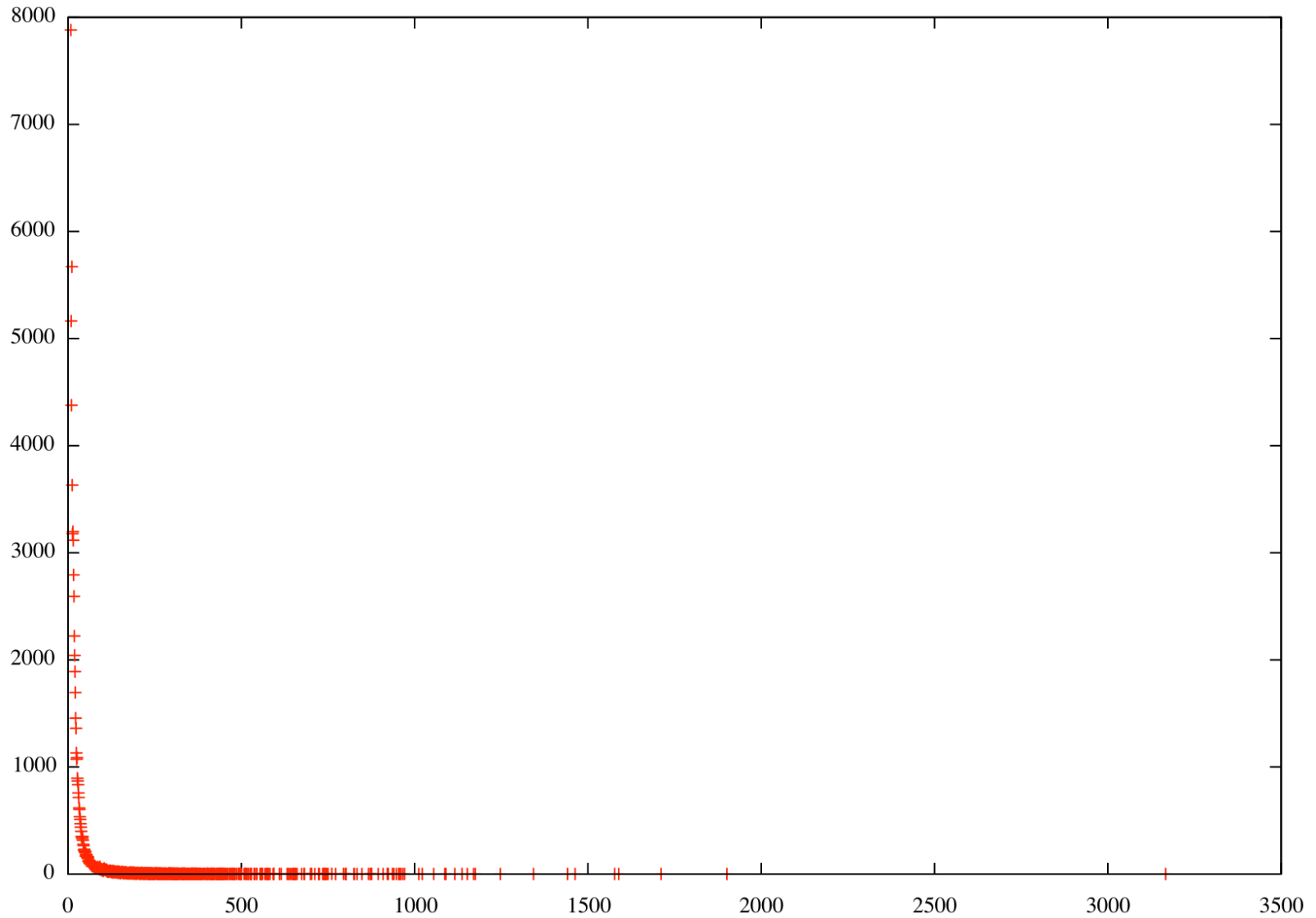
$np > (1+\epsilon) \log(n)$: összefüggő

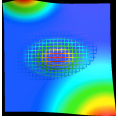
Átmérő:

$$\log(n)/\log(p(n-1))$$

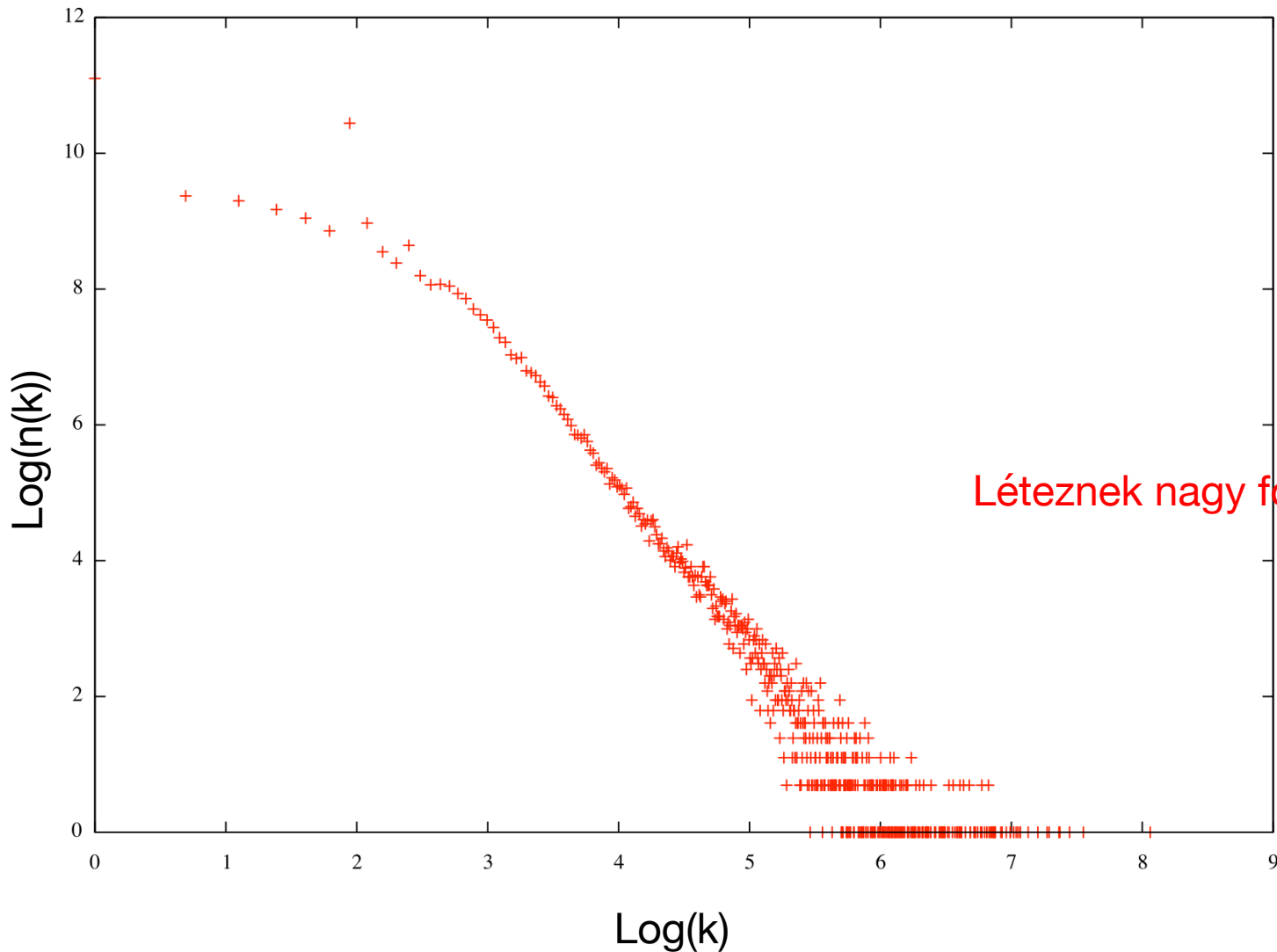

Wiki graph (z=11.1667)

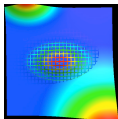

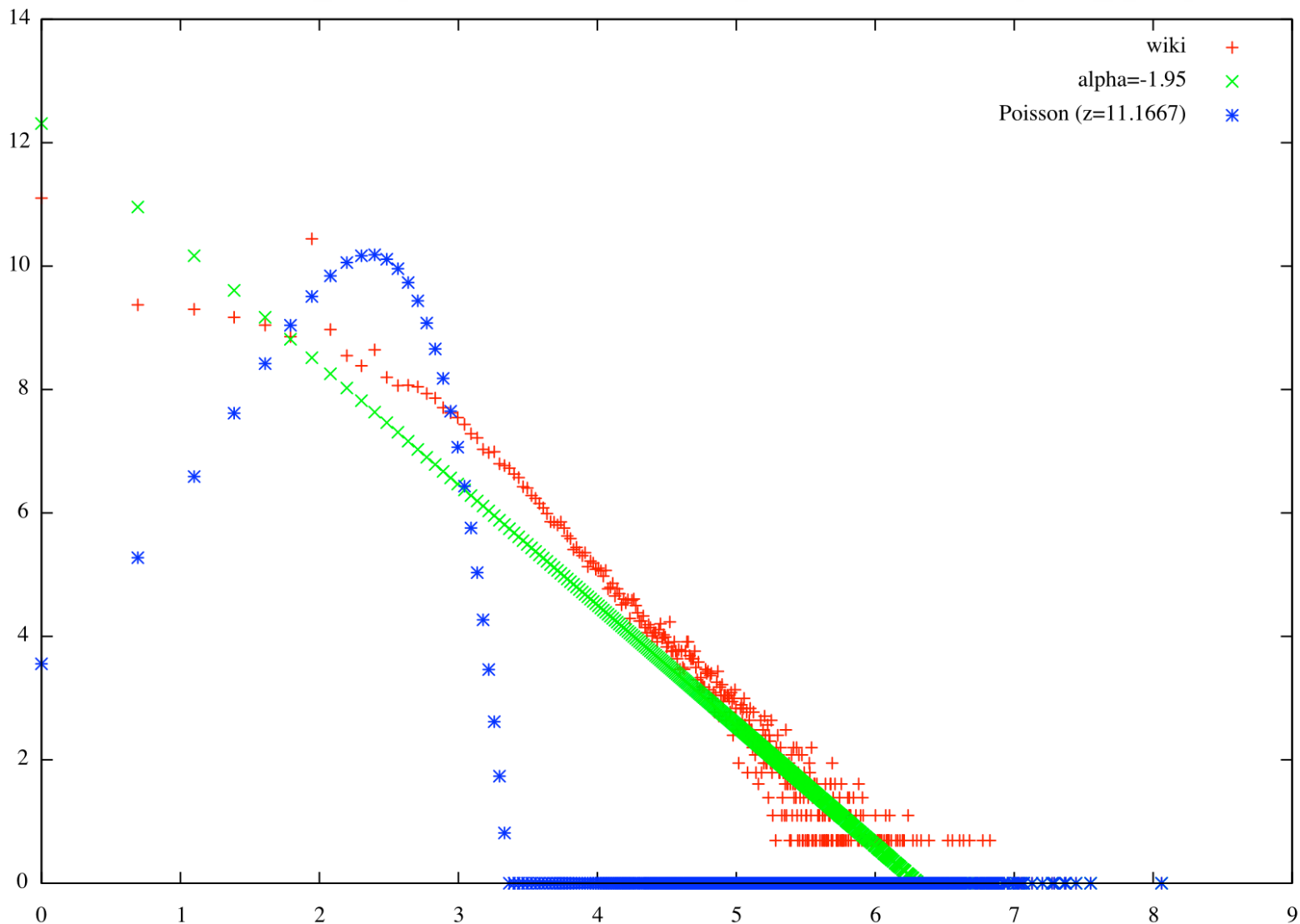
Sokat nem mondott... log-log skála

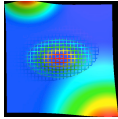

Léteznek nagy fokszámú elemek!
(heavy tail)

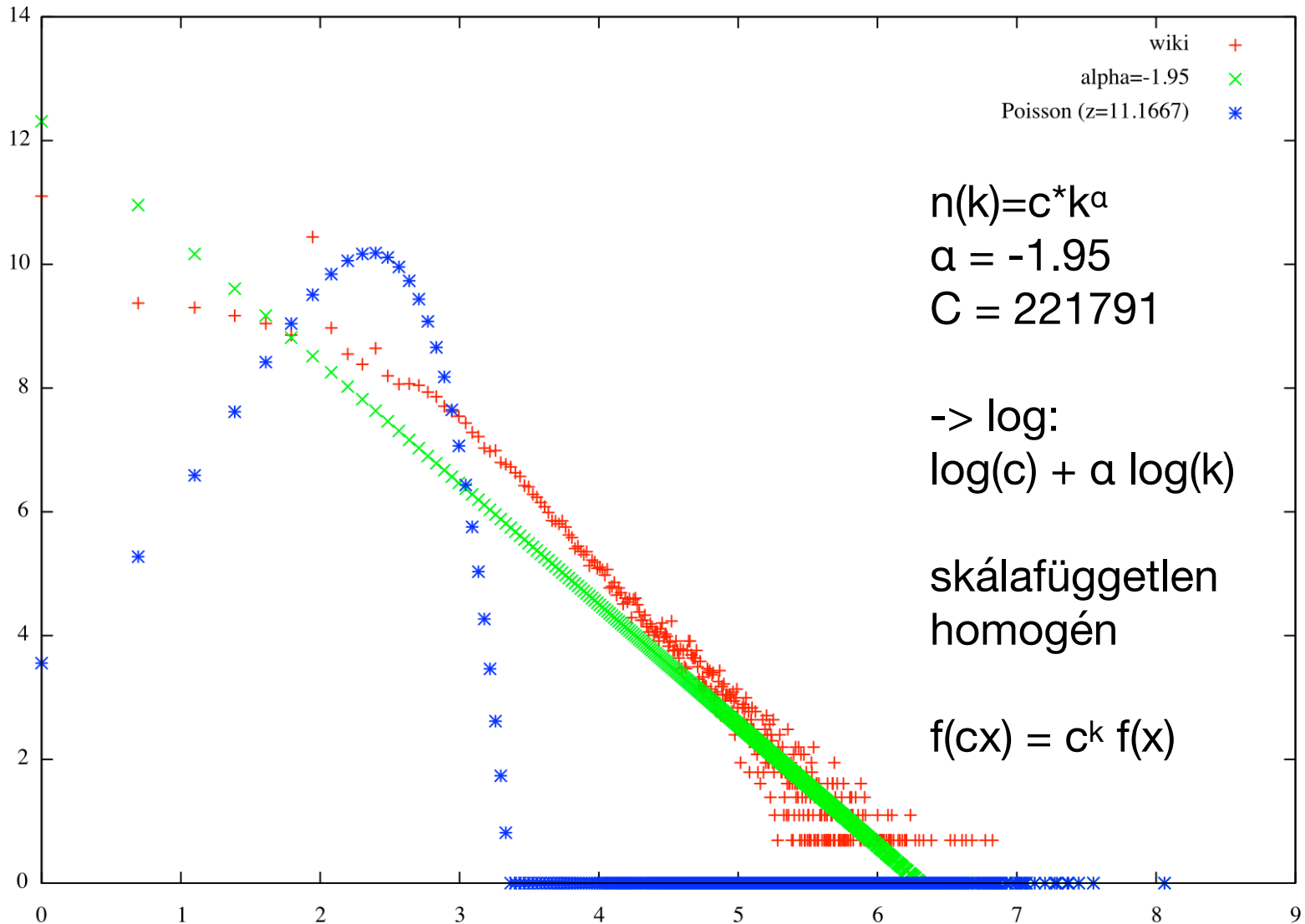

Wiki graph is hatványeloszlás (vagy?)!

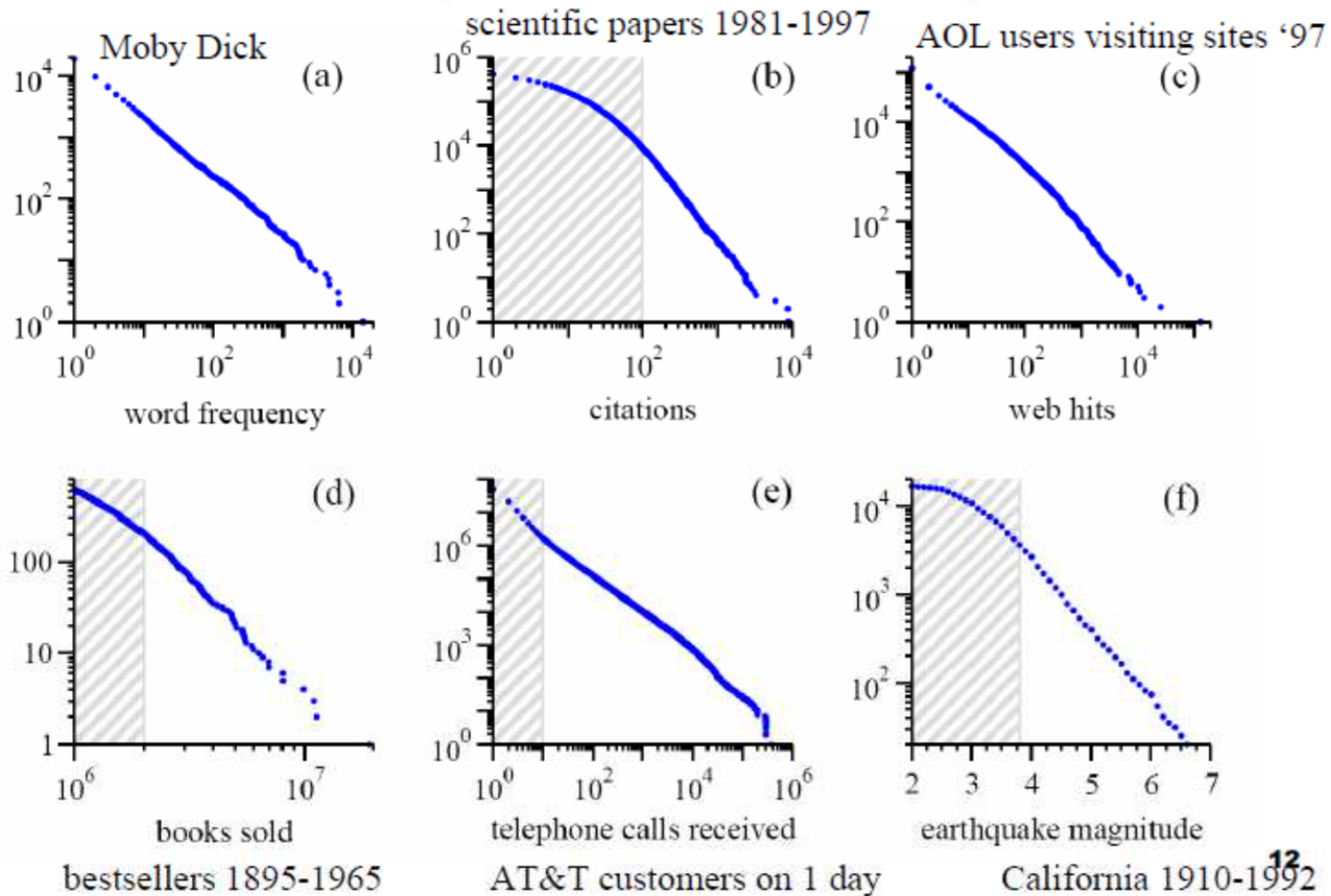
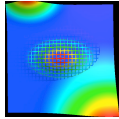

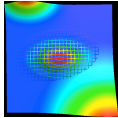

Wiki graph is hatványeloszlás (vagy)!

Példa hatványeloszlásokra (ábrák: Daniel Bilar)

Sokszor felfedezték

Pareto (1897): 80-20 szabály

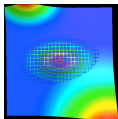
Yule (1925): evolúció

Zipf (1949): szóeloszlás

Simon (1955): Zipf alapján

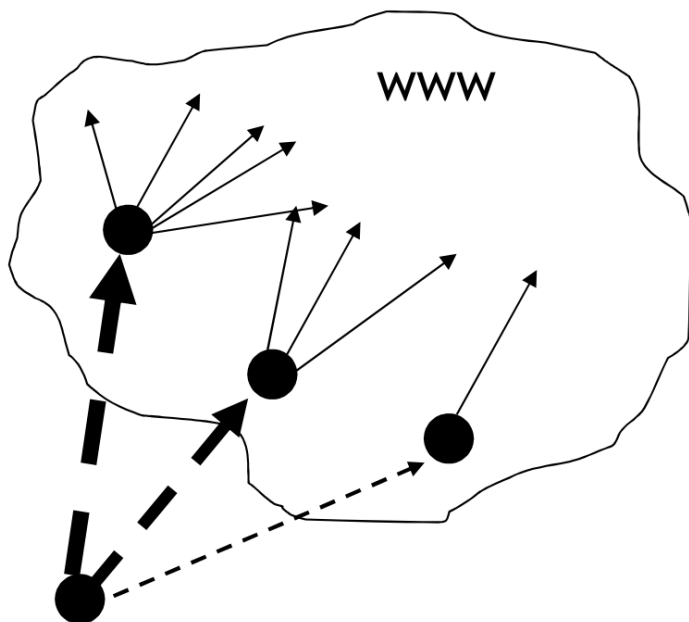
Price (1976): hivatkozási gráf!

és Barabási-Albert modell (1999): WWW gráf fokszámeloszlása

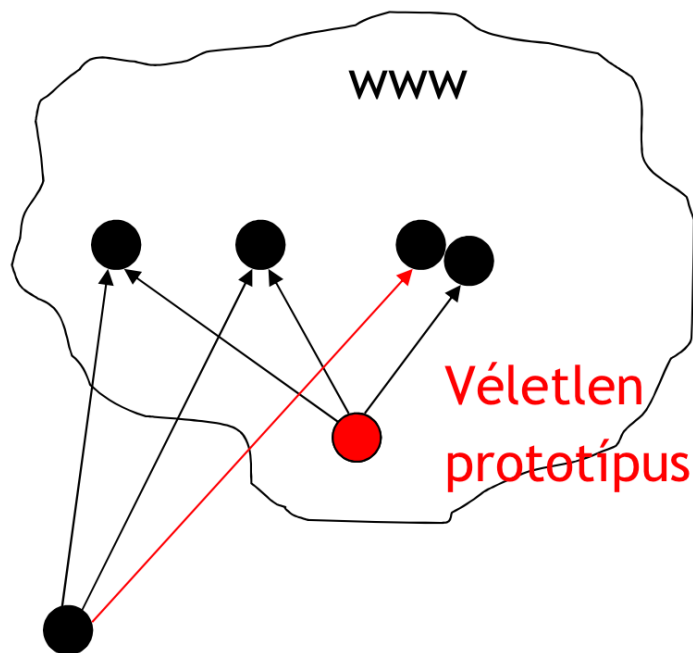

Örülünk Vincent, de kéne valamivel modelleznünk

Preferential attachment
(Albert, Barabási 1999)

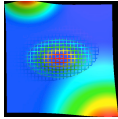

Evolving copy
(Broder et al., 2000)

Paraméter: m éllel kapcsolódik egy új pont

Paraméter: másolás minősége

Barabási-Albert modell

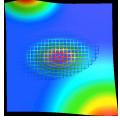
1. A modell minden lépésben egy új csúccsal bővíti a meglévő gráfot
2. Majd a meglévő fokszámok alapján kiválaszt m csúcsot és összeköti az új csúccsal

A kapott hatványeloszlás (i -dik időpillanatban keletkezett csúcs t időpontbeli fokszámára vonatkoztatva):

$$P(k_i(t) = k) = m^2 t \left(\frac{1}{k^2} - \frac{1}{(k-1)^2} \right) \sim k^{-3}$$

1. Növekednie kell folyamatosan (ER nem!)
2. A növekedésnek BA szerint kell megtörténnie

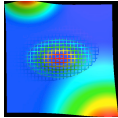
Ha bármelyik nem igaz, nem lesz PL!

Készen vagyunk?

Már van hatványeloszlásunk!

De egy valós hálózat más tulajdonságokkal is rendelkezik:

Készen vagyunk?

Már van hatványeloszlásunk!

De egy valós hálózat más tulajdonságokkal is rendelkezik:

Kis világ modell (Watts és Strogatz)

1. Alacsony átlagos távolság

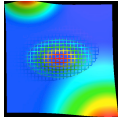
Régóta ismert jelenség, hogy pár emberen keresztül mindenkit ismerünk

Általában $\log(N)$ -el arányos

Nem szorosan:

Friendship paradoxon (Scott L. Feld 1991):

legtöbb embernek kevesebb barátja van, mint a barátainak átlagosan

Készen vagyunk?

Már van hatványeloszlásunk!

De egy valós hálózat más tulajdonságokkal is rendelkezik:

Kis világ modell (Watts és Strogatz)

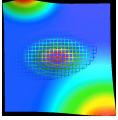
1. Alacsony átlagos távolság

2. Erős klaszterezettség:

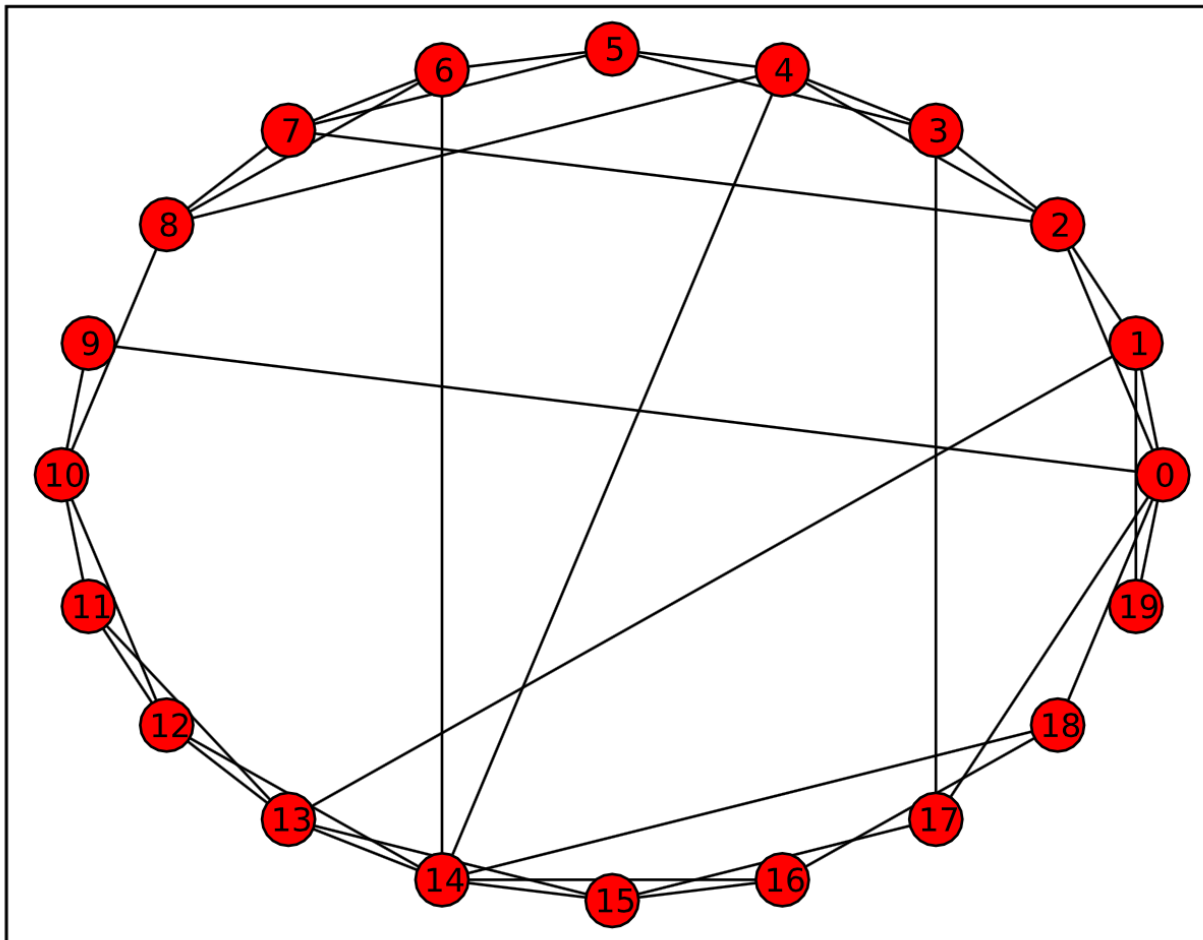
A csúcsok szomszédai átlagosan “erősen” összefüggenek

külön csúcsokra (k_i a kifok):

$$C_i = \frac{|\{e_{jk} : v_j, v_k \in N_i, e_{jk} \in E\}|}{k_i(k_i - 1)}$$

Watts-Strogatz modell

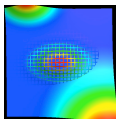

r reguláris gyűrű

Ebből véletlen veszünk el
és kötjük be ER szerűen
máshova

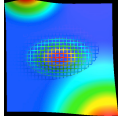
Eredmény: **kis-világ**

De nem hatványeloszlás!

Összefoglalva

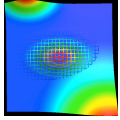
	Fokszámeloszlás	Klaszterezettség	Átlagos távolság
Valós hálózatok	Hatványeloszlás	erősen	kicsi
Erdős-Rényi	Poisson	gyengén	kicsi
Barabási-Albert	Hatványeloszlás	gyengén	kicsi
Watts-Strogatz	Poisson	erősen	kicsi
Broder et al.	Hatványeloszlás	erősen	kicsi

Random Forest (Breiman, 2001)

Döntési fa vagy erdő?

Random Forest (Breiman, 2001)

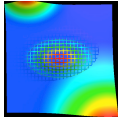
Döntési fá vagy erdő?

Bagging (Breiman , 1996):

- újramintavételezés -> modell aggregáció

Miért?

-> DT esetében?

Random Forest (Breiman, 2001)

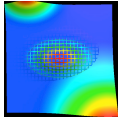
Zajos attribútumok?

-> minden vágás előtt mintavételezés: m attribútum kiválasztása (M -ből)

Random Forest:

1. Bagging: 100-500
2. Fa építés
 1. Minden levelet vágunk a mintavételezett attribútumhalmaz alapján
3. Aggregáció: pl. többségi döntés, várható érték stb.

Mi a gyakorlati különbség a DT és az RF között?

AdaBoost

Freund and Schapire (1995):

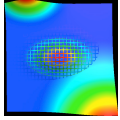
Adaptive boosting

"Weak" ("rosszul" teljesítő) modellek halmaza, lineáris kombinált

Meta osztályozó

Továbbfejlesztései: Gradient Boosting, Gradient Boosted Tree or LogitBoost.

Kaggle: xGBT

AdaBoost

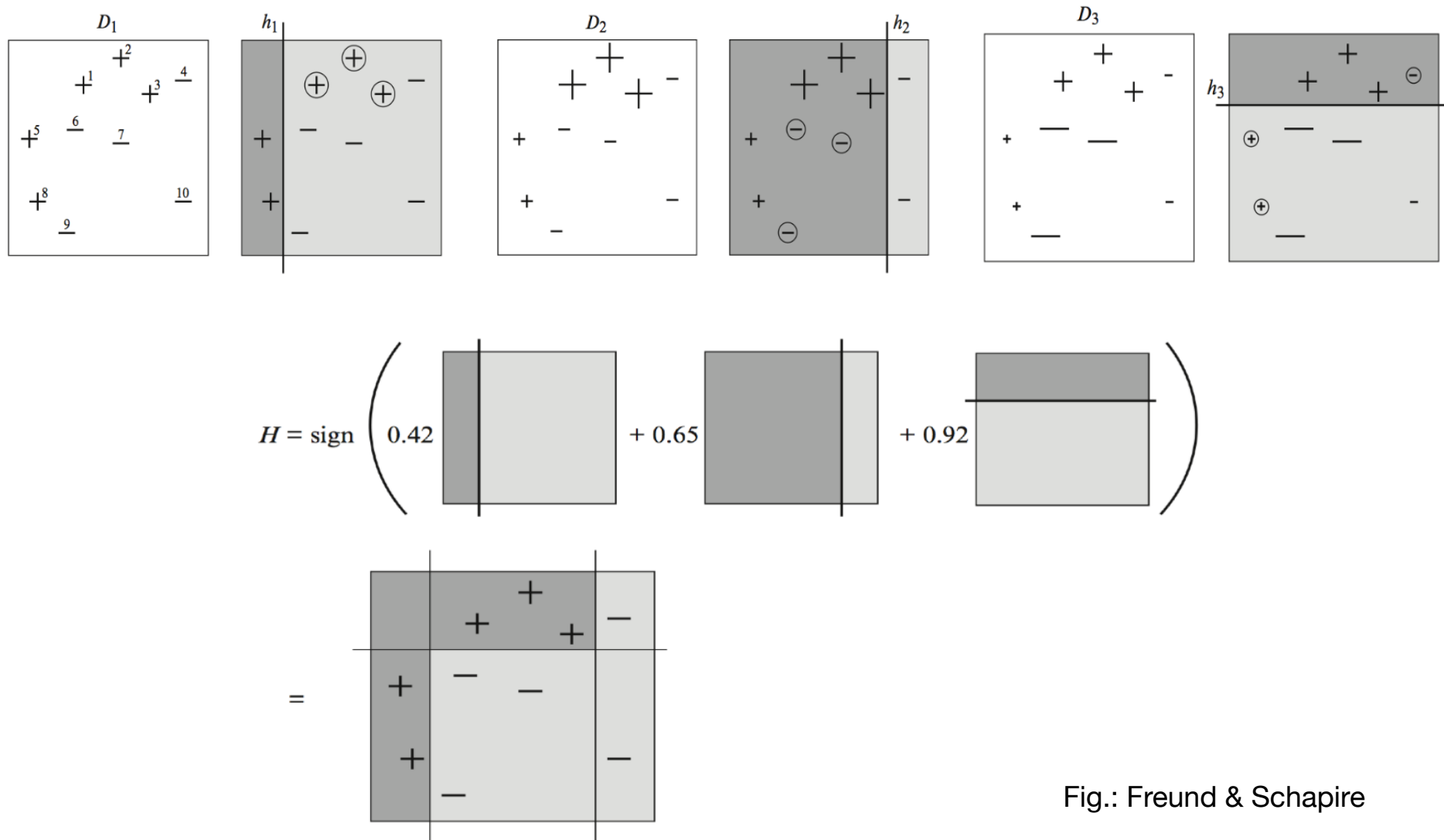
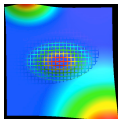

Fig.: Freund & Schapire

AdaBoost

Given: $(x_1, y_1), \dots, (x_m, y_m)$ where $x_i \in \mathcal{X}$, $y_i \in \{-1, +1\}$.

Initialize: $D_1(i) = 1/m$ for $i = 1, \dots, m$.

For $t = 1, \dots, T$:

- Train weak learner using distribution D_t .
- Get weak hypothesis $h_t : \mathcal{X} \rightarrow \{-1, +1\}$.
- Aim: select h_t with low weighted error:

$$\varepsilon_t = \Pr_{i \sim D_t} [h_t(x_i) \neq y_i].$$

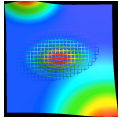
- Choose $\alpha_t = \frac{1}{2} \ln \left(\frac{1 - \varepsilon_t}{\varepsilon_t} \right)$.
- Update, for $i = 1, \dots, m$:

$$D_{t+1}(i) = \frac{D_t(i) \exp(-\alpha_t y_i h_t(x_i))}{Z_t}$$

where Z_t is a normalization factor (chosen so that D_{t+1} will be a distribution).

Output the final hypothesis:

$$H(x) = \text{sign} \left(\sum_{t=1}^T \alpha_t h_t(x) \right).$$

AdaBoost: Viola Jones

Haar like attribútumok
162k potenciális terület

AdaBoost Decision stump ->
<100 features

Cascade osztályozó

Hogyan lehet gyorsan
kiszámolni?

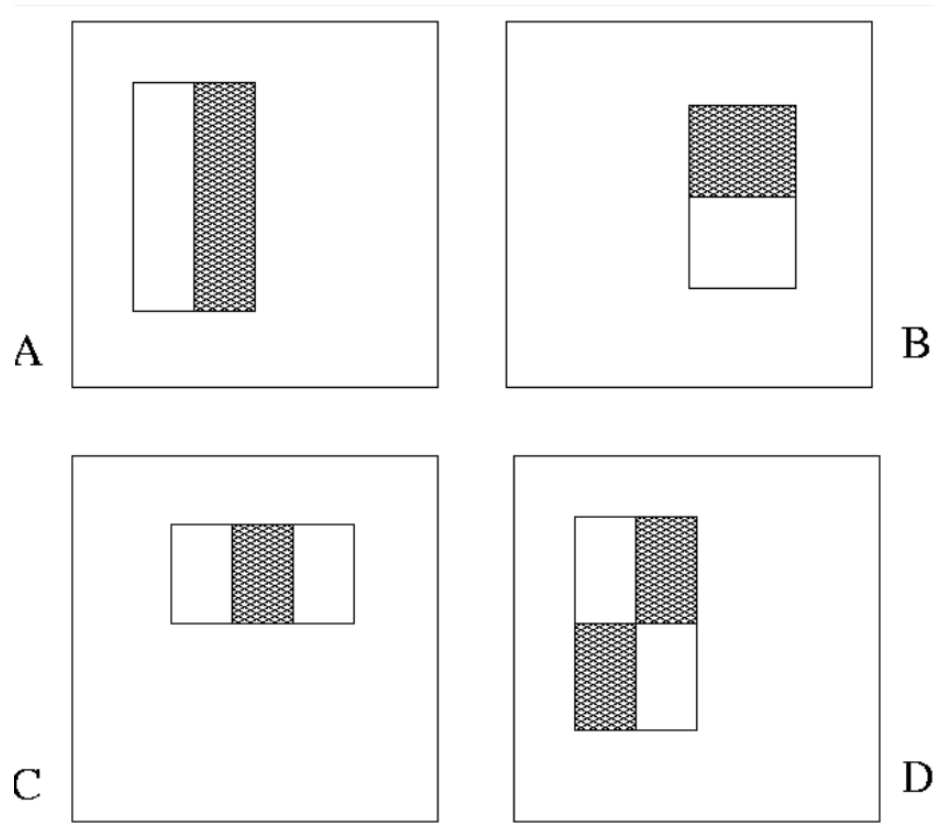
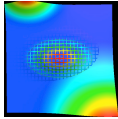

Fig.: Viola&Jones

Viola Jones detector

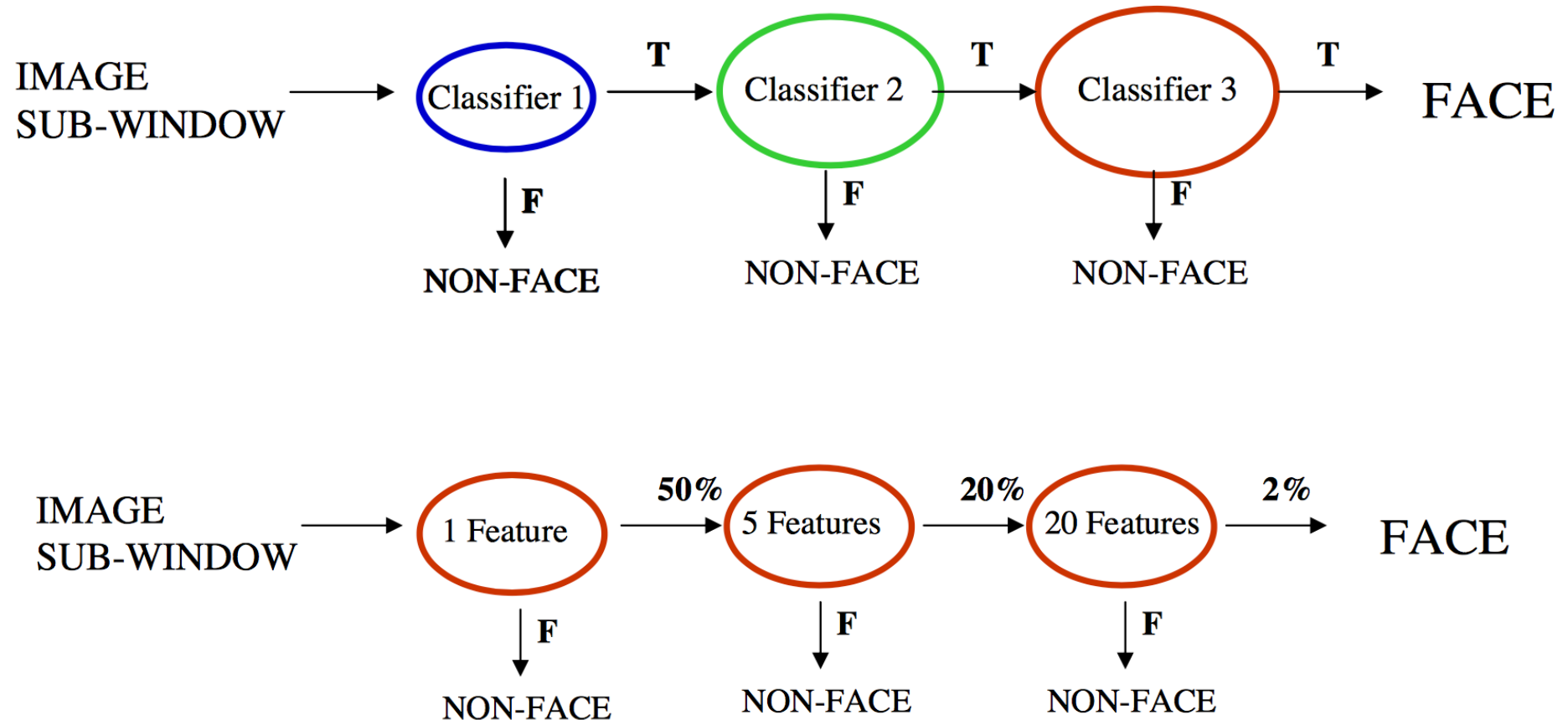
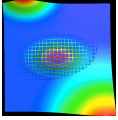

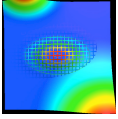
Fig.: Viola&Jones

Viola Jones detector

Fig.: Viola&Jones

Viola Jones detector

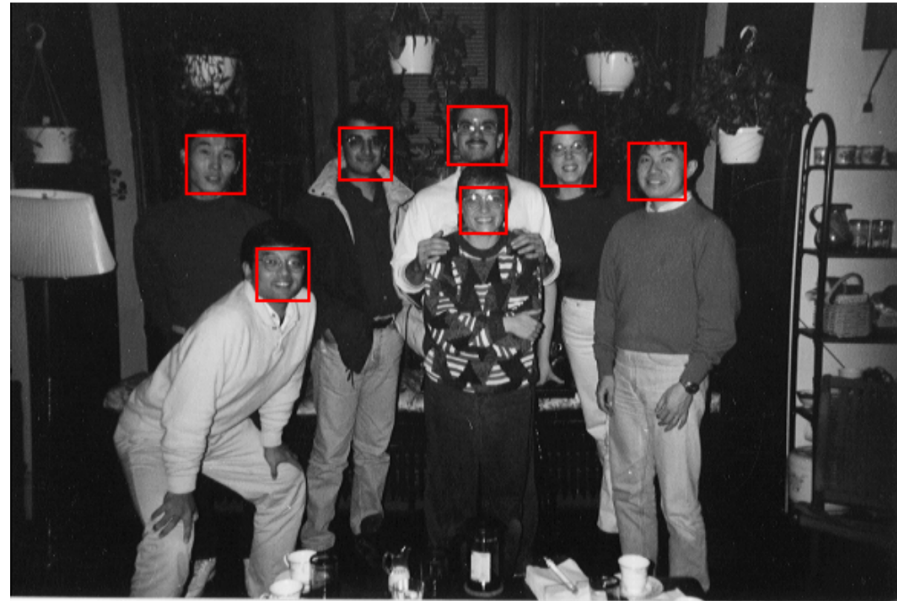
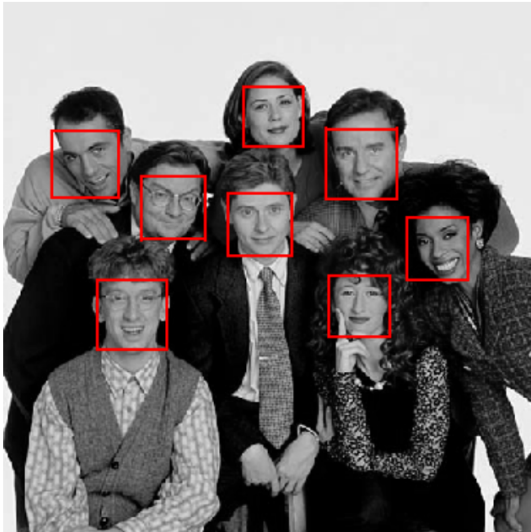
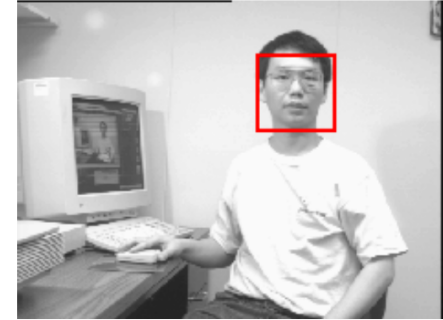
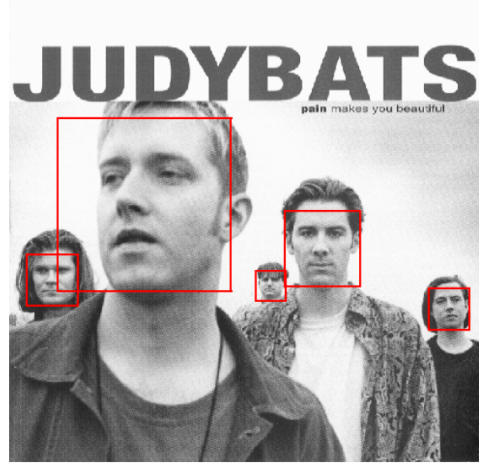
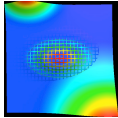

Fig.: Viola&Jones

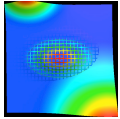

Gradient Boosted Trees

(Friedman, Hastie, Tibshirani)

AdaBoost: decision stump mint gyenge ("weak") osztályozó

Miért DS?

Gradient Boosted Trees

Regressziós fák! (DT + valós kimenet)

Predikció:

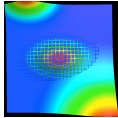
$$\hat{y}_i = \sum_{k=1}^K f_k(x_i), \quad f_k \in \mathcal{F}$$

Vagy (n a tanulóhalmaz számossága):

$$Obj = \sum_{i=1}^n l(y_i, \hat{y}_i) + \sum_{k=1}^K \Omega(f_k)$$

"Error" (bal) és komplexitás (jobb)

VC tételek -> alacsony komplexitás

Gradient Boosted Trees

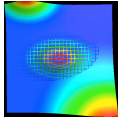
Hogyan lehet optimalizálni?

Iteratívan:

$$\begin{aligned}\hat{y}_i^{(0)} &= 0 \\ \hat{y}_i^{(1)} &= f_1(x_i) = \hat{y}_i^{(0)} + f_1(x_i) \\ \hat{y}_i^{(2)} &= f_1(x_i) + f_2(x_i) = \hat{y}_i^{(1)} + f_2(x_i) \\ &\dots \\ \hat{y}_i^{(t)} &= \sum_{k=1}^t f_k(x_i) = \hat{y}_i^{(t-1)} + f_t(x_i)\end{aligned}$$

Tegyük vissza az objektív függvénybe 😊

src.: Chen

Gradient Boosted Trees

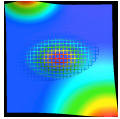
Eredmény:

$$Obj^{(t)} = \sum_{i=1}^n l \left(y_i, \hat{y}_i^{(t-1)} + f_t(x_i) \right) + \Omega(f_t) + constant$$

Már csak egy loss függvényre van szükségünk.

RMSE?

Hogy lehet optimalizálni RMSE-re?

Gradient Boosted Trees

Megoldás: Taylor sorba fejtjük az objektív függvényt!

Eredmény:

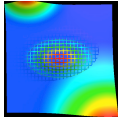
$$Obj^{(t)} \simeq \sum_{i=1}^n \left[l(y_i, \hat{y}_i^{(t-1)}) + g_i f_t(x_i) + \frac{1}{2} h_i f_t^2(x_i) \right] + \Omega(f_t) + constant$$

ahol

$$g_i = \partial_{\hat{y}^{(t-1)}} l(y_i, \hat{y}^{(t-1)})$$

és

$$h_i = \partial_{\hat{y}^{(t-1)}}^2 l(y_i, \hat{y}^{(t-1)})$$

Gradient Boosted Trees

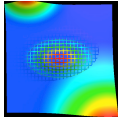
Komplexitás?

Attól függ.... De:

1. a pontok súlya
2. a fák mérete?

Próbáljuk ki a 'person.txt'-n (otthon):

scikit ensemble (AdaBoost és RandomForest)
xGBoost ("Kaggle's favourite flavor")

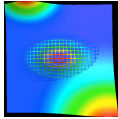

Klaszterezés

A klaszterezés egy adathalmaz pontjainak, rekordjainak hasonlóság alapján való csoportosítása

- felügyelet nélküli(unsupervised), különben a feladat egy N osztályos klasszifikáció
- Bell-számnyi klaszterezés lehetséges egy n elemű halmaz esetében ($n=3 \rightarrow 5$)
- épp ezért a klaszterezés egyik fő paramétere a klaszterek száma

Amennyiben a klaszterezés végeredménye diszjunkt csoportok hard klaszterezésről beszélünk (pl. k-közép (k-means)). Szoft (vagy gyenge) klaszterezés esetében csak azt várjuk el, hogy minden (pont, klaszter) párra egy a klaszterba tartozástól függő mértéket rendeljünk.

Klaszterezés

Klaszterezési algoritmus kiválasztása előtt érdemes az adatot is megfigyelni:

1. **Jól szeparált** csoportok (a legtöbb módszer jó)

Minden egy csoportba tartozó elem közelebb van a csoport többi eleméhez mint bármilyen más csoportba tartozó elem

2. **Középpont** alapú csoportok (pl. kmeans)

Minden csoportnak meghatározhatunk egy középpontot, melyhez minden adott csoportba tartozó elem közelebb van, mint más csoportok középpontjai

3. **Sűrűség** alapú csoportok (jó klaszterezés: pl. DBSCAN, OPTICS)

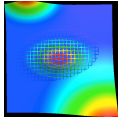
A csoportokat az adott terület sűrűsége határozza meg.

4. **Szomszédossági** vagy kapcsolati háló alapú csoportok

(jó klaszterezés: pl. single-link)

Egy adott pontból elérhető minden más a csoportba tartozó elem.

5. **Szabály** alapú csoportok (feladattól függ)

1. **Jól szeparált** csoportok (a legtöbb módszer jó)

Minden egy csoportba tartozó elem közelebb van a csoport többi eleméhez mint bármilyen más csoportba tartozó elem

2. **Középpont** alapú csoportok (pl. k-means)

Minden csoportnak meghatározhatunk egy középpontot, melyhez minden adott csoportba tartozó elem közelebb van, mint más csoportok középpontjai

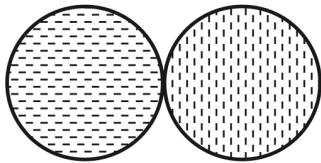
3. **Sűrűség** alapú csoportok (jó klaszterezés: pl. DBSCAN, OPTICS)

A csoportokat az adott terület sűrűsége határozza meg.

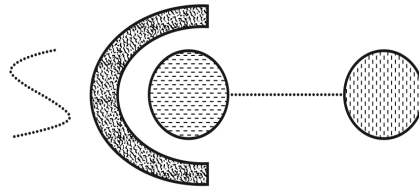
4. **Szomszédossági** vagy kapcsolati háló alapú csoportok
(jó klaszterezés: pl. single-link)

Egy adott pontból elérhető minden más a csoportba tartozó elem.

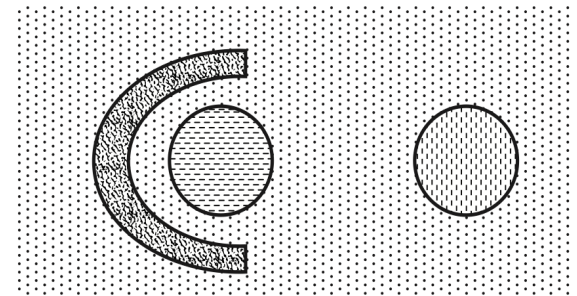
5. **Szabály** alapú csoportok (feladattól függ)

a) ?

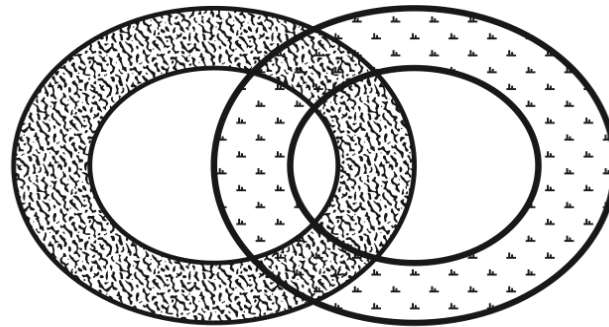
b) ?

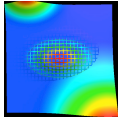
c) ?

d) ?

e) ?

k-Means

Feltesszük, hogy az adatpontjaink egy vektortérben helyezkednek el.

A klasztereket a **középpontjuk** (súlypontjuk) határozza meg.

K-means (D; k)

```

1      r(C1), r(C2),... , r(Ck) reprezentánsok tetszőleges k elemű kezdeti halmaza
2      while az r(Ci) reprezentánsok rendszere változik
3      do for i 1 to k
4          do r(Ci) = Ci-be tartozó elemek közepe
5      for minden u ∈ D
6          do u legyen az argmini d(u; r(Ci)) indexű klaszterben
7      C az új klaszterezés
8      return C
  
```

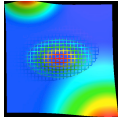
A kezdőpontok meghatározása lehet:

- a) véletlen pontokból
- b) véletlen választott tanulópontokból

$$Err_{squared}(D, k) = \sum_{i=1}^D (x_i - c_i)^2$$

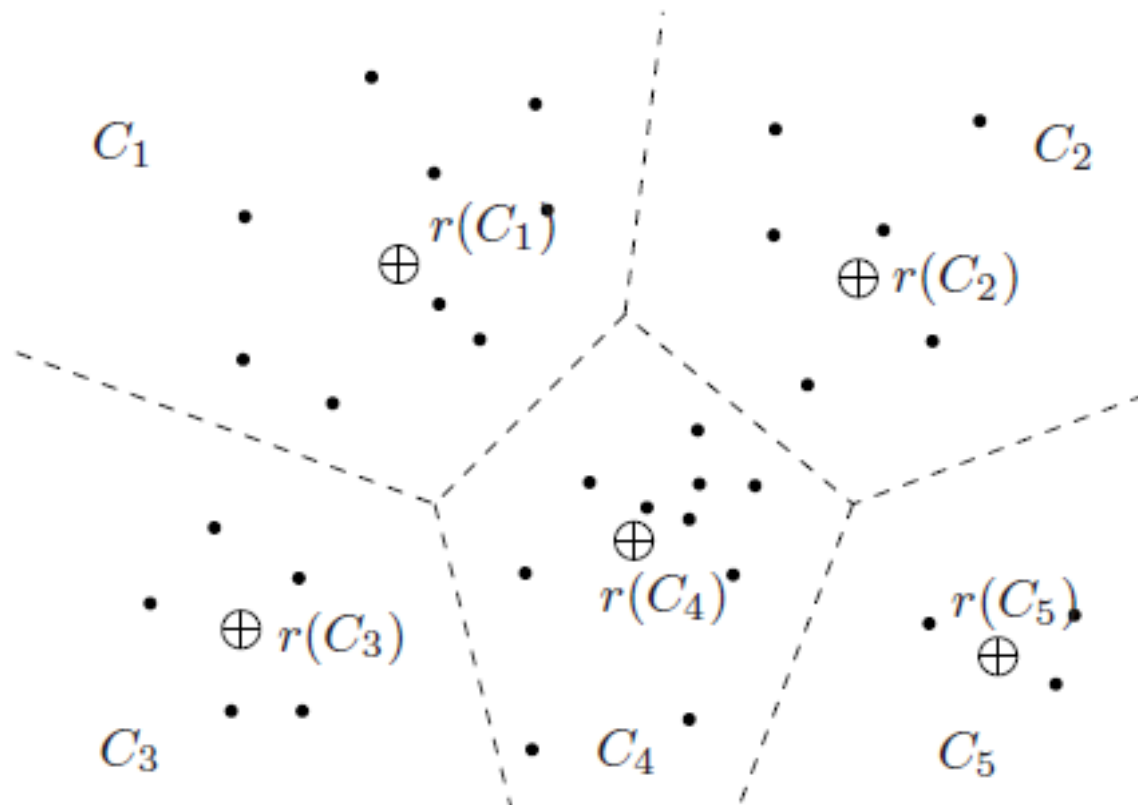
Az algoritmust megállítjuk, ha:

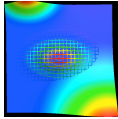
- a) a klaszterezés nem változik
- b) a küszöbhiba meghaladja a négyzetes hiba mértékét
- c) elértük a maximális iterációk számát

k-Means

Sajnos csak egy lokális minimum-ot találtunk!

k-Means

Előnye, hogy a futásidő $N \cdot K \cdot it$ ahol N a pontok, K a klaszterek, it pedig az iterációk száma

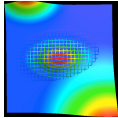
Zajos adatokon nem hatékony.

Csak “gömb”-szerű klasztereket képes megtalálni.

A fenti algoritmus esetében a négyzetes hiba konvergál

Lehet-e előre meghatározni K -t?

- mivel a legtöbb esetben véletlen klaszterekből indulunk ki, lehetséges több K -t kipróbálni, s a legjobb modellt választani a feladatainknak megfelelően
- kifinomultabb, ha kiindulunk egy maximális K - klaszterből, majd finomítjuk összevonásokkal
- vagy fordítva, elindulunk egy klaszterből s folyamatosan új középpontokat határozunk meg amennyiben az új struktúra jobbnak bizonyul mint az előző. Mindezt egy maximális K klaszterszámig számoljuk, vagy megállunk, ha nem érdemes tovább bontani a klasztereket.

Bisecting k-Means

Bisecting K-means ($D; k$)

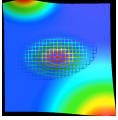
```
1  Legyen  $r(C_1), r(C_2), \dots, r(C_{k'})$  reprezentánsok tetszőleges  $k' < k$  elemű kezdeti halmaza
2  while el nem értük a kívánt klaszterszámot
3      do válasszunk ki egy meglévő klasztert
4          do  $n$  próbán keresztül
5              k-means a klaszterbe tartozó pontokon
6              válasszuk ki a legjobb klaszterezést a próbák közül
7      Cseréljük le a kiválasztott klasztert az új klaszterekre
8  return  $C$ 
```

Hogyan válasszuk ki a legmegfelelőbb klasztert?

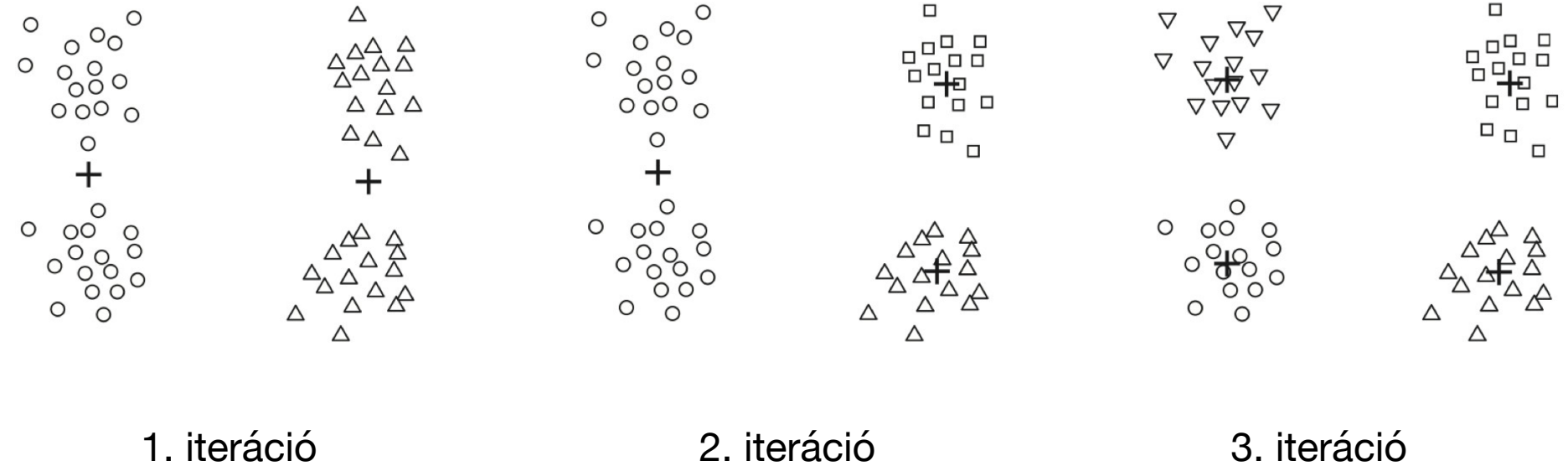
Legnagyobb SSE?

Méret?

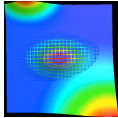
Mindkettő?

Bisecting k-Means

Utólagos finomítás: k-Means

k-Medoid

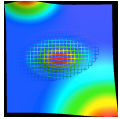
Amennyiben a klaszterközéppontok a tanulóhalmaz pontjaiból kerülnek ki k-medoid algoritmust használunk:

Medoid körüli particionálás:

Adott: K , N elemű X tanulóhalmaz

1. K véletlen középpont kiválasztása
2. Minden pontot a hozzá legközelebbi klaszterba soroljuk , kiszámoljuk a középponttól vett osztávolságot (ez a költség)
3. Minden klaszter medoid és nem a klaszterba tartozó pont párra kiszámoljuk mi lenne a költség, ha kicserélnénk őket
4. Az új medoidok legyenek azok melyeknél a költség a legkisebb volt
5. Ismételjük amíg vagy nem változik a konfiguráció vagy elértük a maximális iterációk számát

Kezdőklaszterek kiszámítása k-Means-nél?

Sűrűség alapú módszerek

A k-Means egyik legnagyobb hibája, hogy akkor is K klasztert fog létrehozni ha nincs rá szükség.

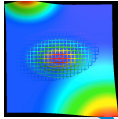
Olyan adatokon, melyek struktúrája sűrűség típusú, általában hasztalan.

Ezekben az esetekben jól látható hogy az X-means sem lesz megfelelő.

Nem egy adott középponttól vett távolságra van szükség, hanem strukturális modellre.

Ilyen esetben használható pl. [single-link](#), [DBSCAN](#), [OPTICS](#)

Sűrűség alapú módszerek DBSCAN

Martin Ester, Hans-Peter Kriegel, Jörg Sander and Xiaowei Xu

DBSCAN: Density-Based Spatial Clustering of Applications with Noise

A pontok halmaza P

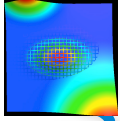
Szomszédossági reláció:

$N_{\epsilon} = \{(p, q) \in P \times P \mid \text{sim}(p, q) > \epsilon\}$ vagy $N_{\epsilon}(p) = \{(p, q) \in P \times P \mid \text{dist}(p, q) < \epsilon\}$

Azon pontok halmaza melyek p -ből elérhetőek ϵ távolságon belül, vagy a hasonlóságuk nagyobb mint ϵ :

p szomszédjai: $N_{\epsilon}(p) = \{q \in P \mid q \in N_{\epsilon}\}$

p sűrűsége: $|N_{\epsilon}(p)|$

Sűrűség alapú módszerek DBSCAN

DBSCAN:

1. p **magpont** amennyiben $|N_{\epsilon}(p)| \geq \text{MinPts}$
2. a C klaszter azon pontjai melyek **nem magpontok** , a klaszter **határ vagy keretpontjai**

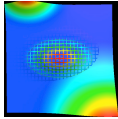
A p pont közvetlenül elérhető a q pontból, ha

1. p q szomszédja és
2. q magpont

A p pont elérhető q pontból, ha

Létezik olyan $q = p_1, p_2, \dots, p_n, p_{n+1} = p$ sorozat, ahol minden i -re p_{i+1} közvetlenül elérhető p_i -ből

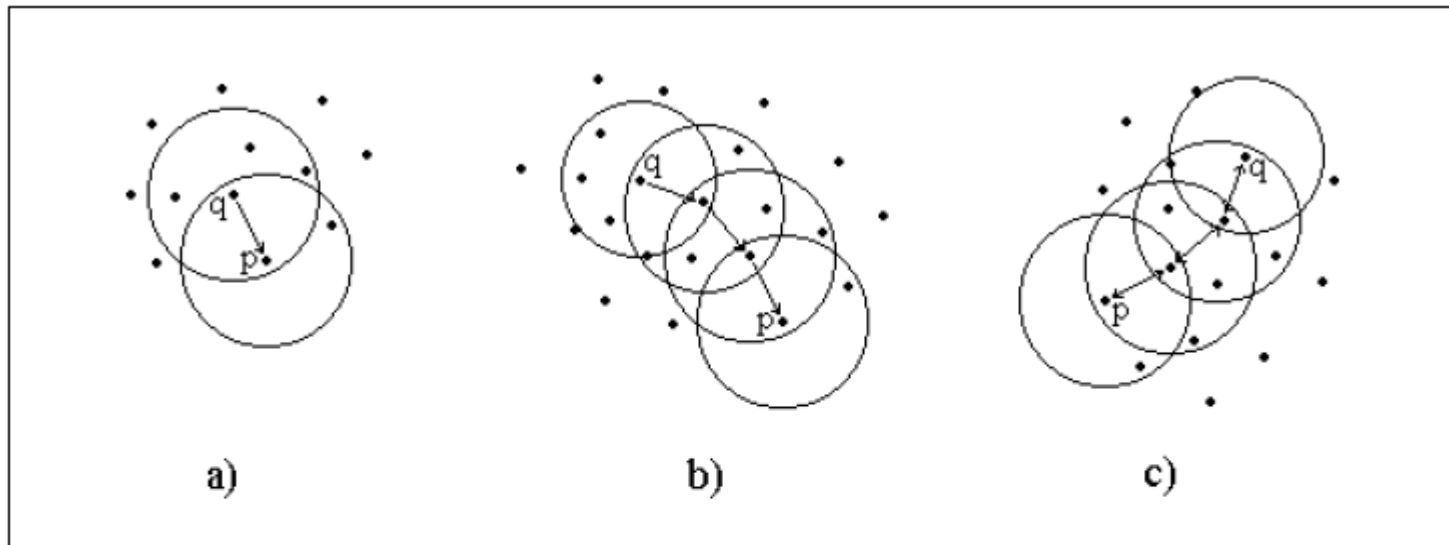
A p, q összekapcsoltak, ha létezik $r \in P$, melyre igaz, hogy p és q is elérhető r -ből

Sűrűség alapú módszerek DBSCAN

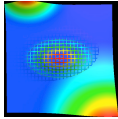
Ha C részhalmaza P -nek és C nem üres halmaz akkor klaszter amennyiben:

1. (összefüggőségi feltétel) minden $p, q \in C$ összekapcsolt
2. (maximálisság) minden $p \in P$ és $q \in C$, ha p elérhető q -ból akkor $p \in C$

Példa: $\text{MinPts} = 4$

- a) p közvetlenül elérhető q -ból (q magpont, p határpont)
- b) p elérhető q -ból (q magpont, p határpont)
- c) p és q összekapcsolt (mindkettő határpont)

Kapcsolati háló alapú klaszterezés

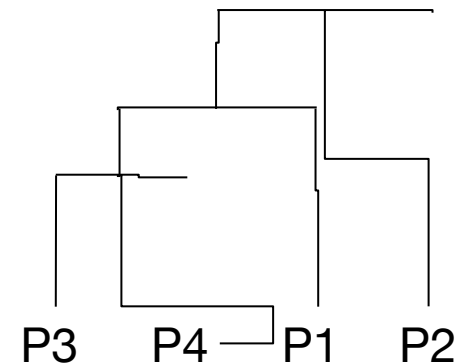
Két klaszter hasonlósága

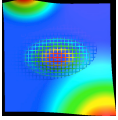
- a) leghasonlóbb elemeiknek a hasonlósága (single-link)
- b) legkevésebb hasonló elempárjaik hasonlósága (complete-link)
- c) elemeik átlagos hasonlósága (average-link)

1. Minden pont meghatároz egy különálló klasztert
2. Keressük meg a leghasonlóbb klaszter-párt s egyesítsük őket
3. Ismételjük a második lépést amíg van legalább két klaszterünk

Ábrázolás: dendogram (ábra: single-link)

Hasonlóság	P1	P2	P3	P4
P1	1	0.5	0.2	0.7
P2	0.5	1	0.4	0.6
P3	0.2	0.4	1	0.8
P4	0.7	0.6	0.8	1

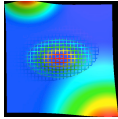

Példa

Rajzoljunk dendogram-ot a következő példára!

- a) single-link
- b) complete-link
- c) average-link

Hasonlóság	P1	P2	P3	P4
P1	1	0.8	0.2	0.7
P2	0.8	1	0.9	0.2
P3	0.2	0.9	1	0.1
P4	0.7	0.2	0.1	1

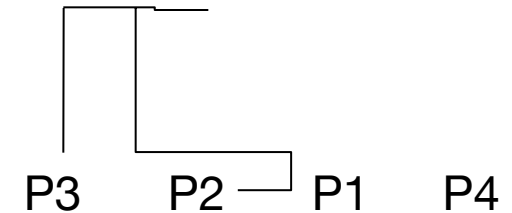

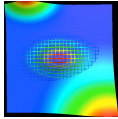
Single Link

Rajzoljunk dendogram-ot a következő példára!

- a) single-link
- b) complete-link
- c) average-link

Hasonlóság	P1	P2	P3	P4
P1	1	0.8	0.2	0.7
P2	0.8	1	0.9	0.2
P3	0.2	0.9	1	0.1
P4	0.7	0.2	0.1	1

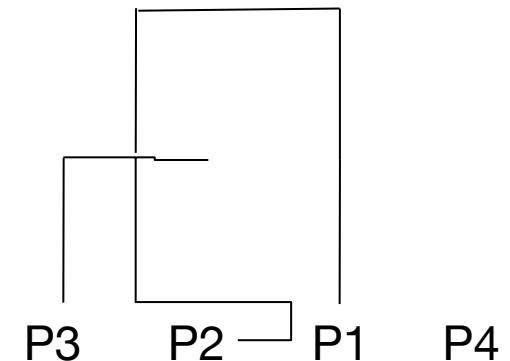

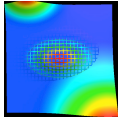
Single Link

Rajzoljunk dendogram-ot a következő példára!

- a) single-link
- b) complete-link
- c) average-link

Hasonlóság	P1	{P2,P3}	P4
P1	1	0.8	0.7
{P2,P3}	0.8	1	0.2
P4	0.7	0.2	1

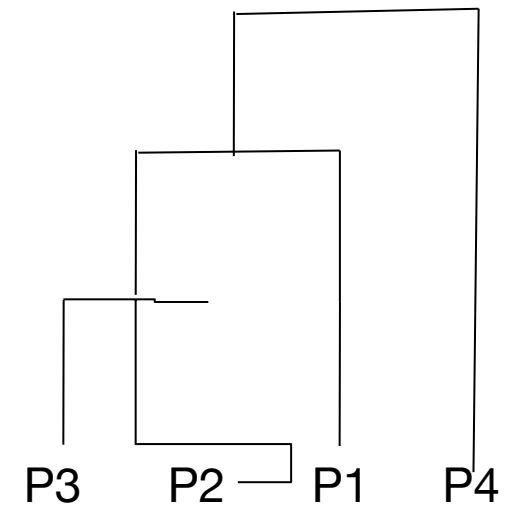

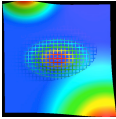
Single Link

Rajzoljunk dendogram-ot a következő példára!

- a) single-link
- b) complete-link
- c) average-link

Hasonlóság	{P1,P2,P3}	P4
{P1,P2,P3}	1	0.7
P4	0.7	1

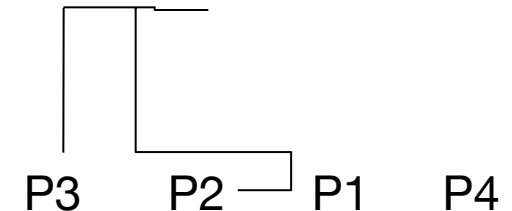

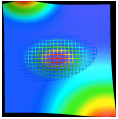
Complete Link

Rajzoljunk dendogram-ot a következő példára!

- a) single-link
- b) complete-link
- c) average-link

Hasonlóság	P1	P2	P3	P4
P1	1	0.8	0.2	0.7
P2	0.8	1	0.9	0.2
P3	0.2	0.9	1	0.1
P4	0.7	0.2	0.1	1

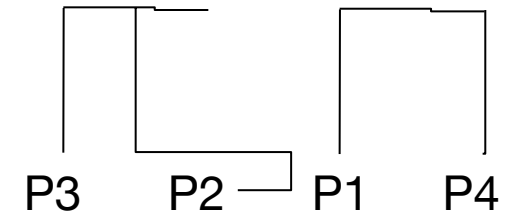

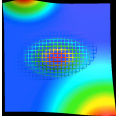
Complete Link

Rajzoljunk dendogram-ot a következő példára!

- a) single-link
- b) complete-link
- c) average-link

Hasonlóság	P1	{P2,P3}	P4
P1	1	0.2	0.7
{P2,P3}	0.2	1	0.1
P4	0.7	0.1	1

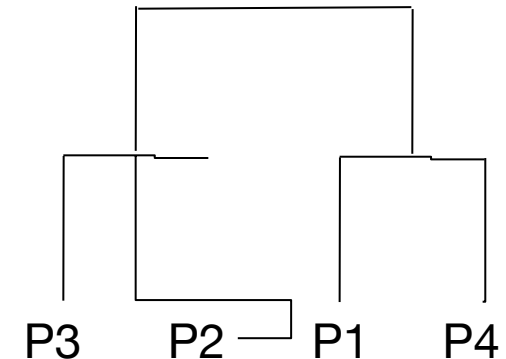

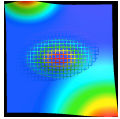
Complete Link

Rajzoljunk dendogram-ot a következő példára!

- a) single-link
- b) complete-link
- c) average-link

Hasonlóság	{P2,P3}	{P1,P4}
{P2,P3}	1	0.1
{P1,P4}	0.1	1

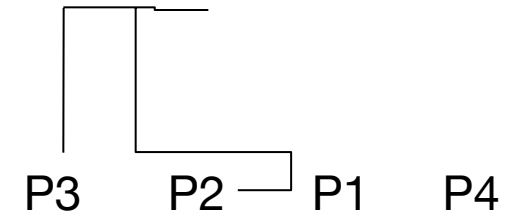

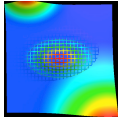
Average Link

Rajzoljunk dendogram-ot a következő példára!

- a) single-link
- b) complete-link
- c) average-link

Hasonlóság	P1	P2	P3	P4
P1	1	0.8	0.2	0.7
P2	0.8	1	0.9	0.2
P3	0.2	0.9	1	0.1
P4	0.7	0.2	0.1	1

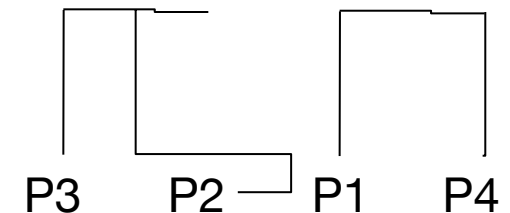

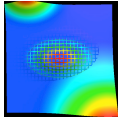
Average Link

Rajzoljunk dendrogram-ot a következő példára!

- a) single-link
- b) complete-link
- c) average-link

Hasonlóság	P1	{P2,P3}	P4
P1	1	0.5	0.7
{P2,P3}	0.5	1	0.15
P4	0.7	0.15	1

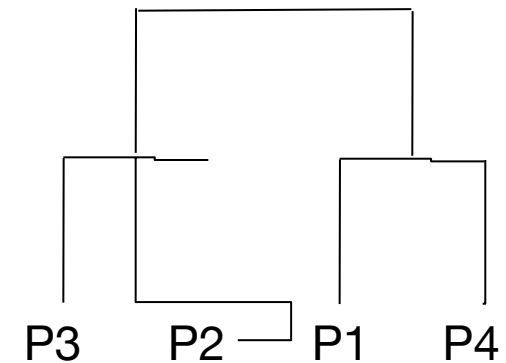

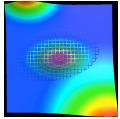
Average Link

Rajzoljunk dendogram-ot a következő példára!

- a) single-link
- b) complete-link
- c) average-link

Hasonlóság	{P2,P3}	{P1,P4}
{P2,P3}	1	0.325
{P1,P4}	0.325	1

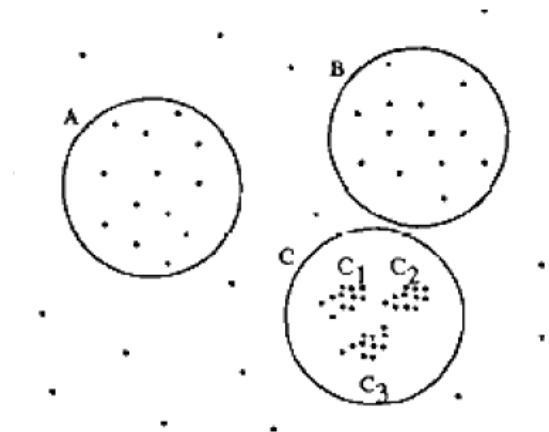
Sűrűség alapú módszerek OPTICS

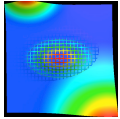
A DBSCAN feltételezi, hogy a sűrűség az egész adatra hasonló. (globális sűrűség)

OPTICS: Ordering Points to Identify the Clustering Structure (M. Ankerst, M. Breunig, H. Krieger, J. Sander)

Az algoritmus rendezi az adatpontokat, a rendezés megjelenítéséből azonosíthatóvá válnak a klaszterek. (nem klaszterező algoritmus, klaszterezés előkészítő)

Az algoritmusnak az adatpontokon kívül a egy előre definiált eps generáló távolságra illetve egy MinPts korlátra van szüksége

Sűrűség alapú módszerek OPTICS

$N(p)$ a p eps sugarú környezete: $N(p) = \{q \in P \mid d(p,q) < \text{eps}\}$

$p \in P$ magpont, ha $N(p) \geq \text{MinPts}$

$p \in P$ határpont, ha $N(p) < \text{MinPts}$

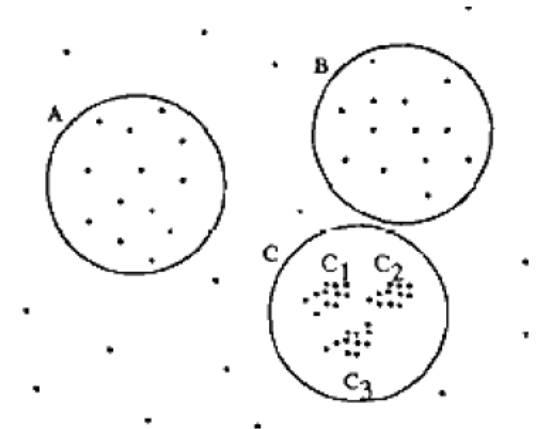
$p \in P$ közvetlenül elérhető $q \in P$ pontból, ha

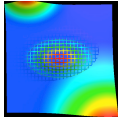
1. $p \in N(q)$ és
2. q magpont

Legyen egy $p \in P$ pont k -távolsága az a $d(p,q)$ távolság, melyre igaz:

1. legalább k olyan $r \in P \setminus \{p\}$ pont van, hogy $d(p,r) \leq d(p,q)$
2. legfeljebb $k-1$ olyan $r \in P \setminus \{p\}$ pont van, melyre $d(p,r) < d(p,q)$

$p \in P$ magpont magtávolsága megegyezik MinPts ($k = \text{MinPts}$) távolságával p -nek
 $p \in P$ elérhető távolsága $o \in P$ magponttól $\max(\text{magtávolság}(o), d(p,o))$

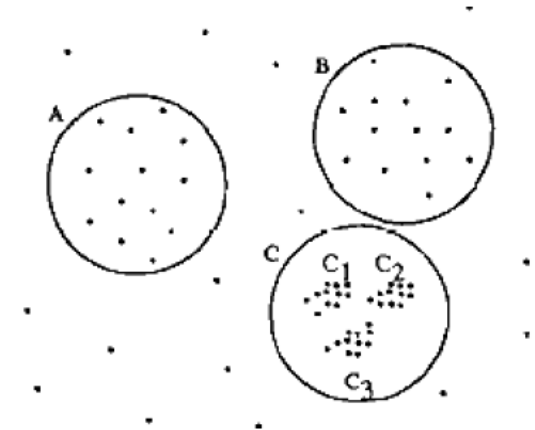

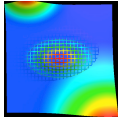

Sűrűség alapú módszerek OPTICS

OPTICS Algoritmus:

1. vegyünk egy eddig nem vizsgált elemet
2. ha az elem nem magpont, akkor berakjuk a kimeneti halmazba
3. ha az elem magpont , akkor a szomszédai bekerülnek a bővítési halmazba. Maga a pont a kimeneti halmazba kerül
4. meghatározzuk minden bővítési halmaz elemének a kimeneti halmaztól vett legkisebb távolságát, majd rendezzük a bővítési halmazt e szerint
5. a bővítési halmaz első elemét átrakja a kimeneti halmazba, majd a szomszédáival kiegészítjük a bővítési halmazt
6. ha a bővítési halmaz kiürült, a 4- pontba lépünk, egyébként az elsőbe

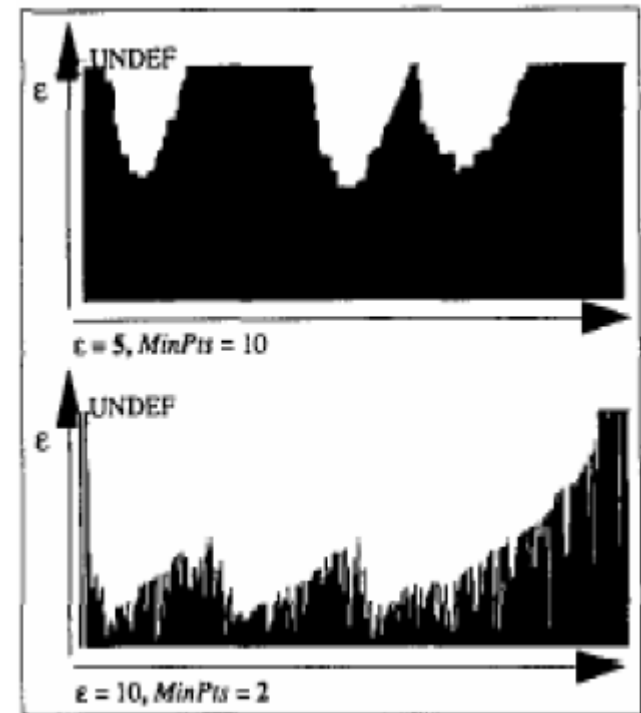
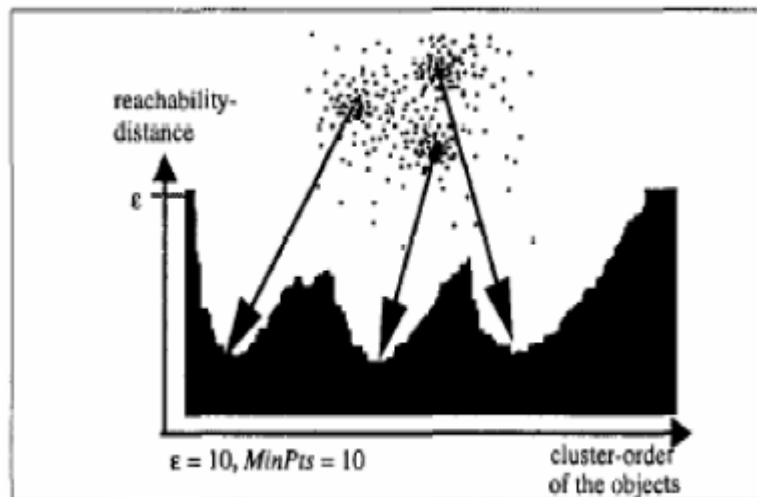

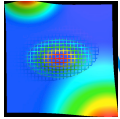
Sűrűség alapú módszerek OPTICS

OPTICS kimenete

A gödrök a klaszterek

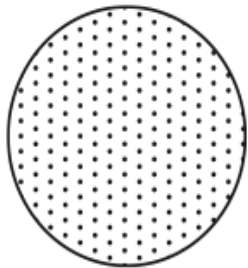
Az epsilontól erősen függ a kimenet, de a MinPts-től nem

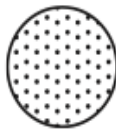

Mit tesz egy sűrűség, egy center és egy kapcsolat alapú klaszterező algoritmus?

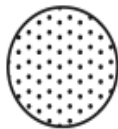
(feltételezzük, hogy a pontok sűrűsége a mintában állandó)

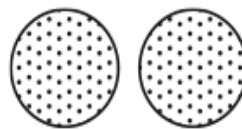
a)

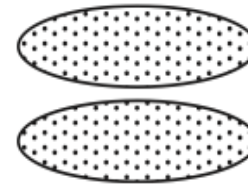
b)

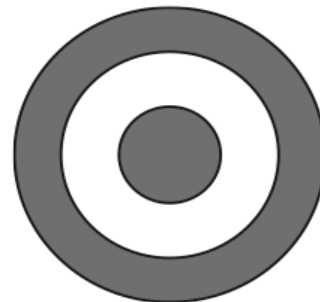
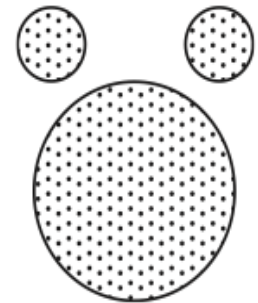
c)

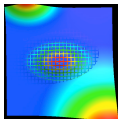
d)

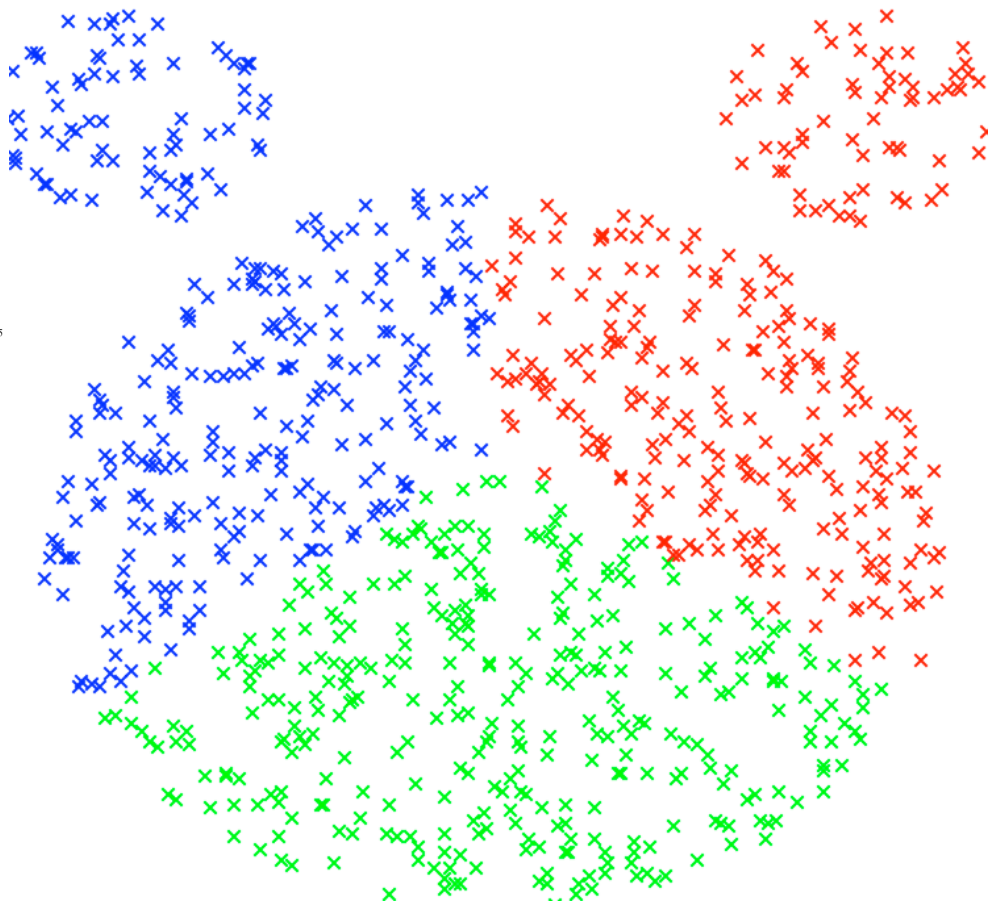
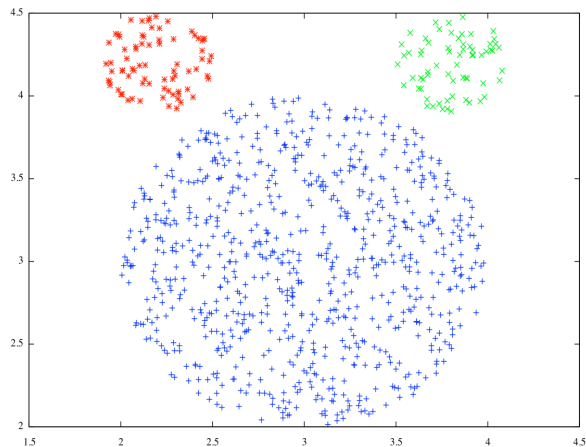
e)

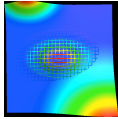

f)

Mickey mouse

Gaussian Mixture Model

Az e) példa megoldása nem sűrűség alapú módszerrel.

Ellentétben a K-means algoritmussal ahol konvex, diszjunkt klaszterek megtalálása a cél a GMM esetében keresett klaszterek a probléma terében értelmezett normális eloszlások.

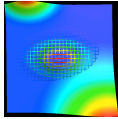
Az adott normális eloszlásokat várható értékükkel (vektor!) és kovariancia mátrixukkal jellemezzük. A K-means-hez hasonlóan előre meghatározott véges számú klaszteren értelmezzük. (legyen N a normális eloszlások száma)

Legyen a kervert sűrűségfüggvény d dimenziós vektortérben, N normális eloszlás mellett:

$$p(x \mid \Theta) = \sum_{i=1}^N \omega_i g_i(x) \quad g_i(x) = \frac{1}{\sqrt{(2\Pi)^d} \mid \Sigma_i \mid} \exp^{-\frac{1}{2}(x-\mu_i)^T \Sigma_i^{-1} (x-\mu_i)}$$

ahol

$$\Theta = \{\omega_1, \dots, \omega_N, \mu_1, \dots, \mu_N, \Sigma_1, \dots, \Sigma_N\}$$

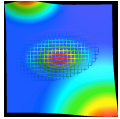
Gaussian Mixture Model

Keressük azt a Θ modelt, mely a leginkább illeszkedik a tanuló ponthalmazunkra. Ebben az esetben a mixture modelünk minden x tanulóhalmazbeli pont felett lokálisan maximális. A logaritmus függvény szigorúan monoton tulajdonsága miatt a következő függvény maximumát keressük:

$$\mathcal{L}(X) = \log p(X \mid \Theta) = \log \prod_{t=1}^T p(x_t \mid \Theta) = \sum_{t=1}^T \log p(x_t \mid \Theta)$$

Ennek egy iteratív megoldása lehet pl. az EM (Expectation Maximization) algoritmus. Vezessünk be egy látens, segítő arányt (“membership probability”):

$$\gamma_i^{(k)}(x_t) = \frac{\omega_i^{(k-1)} g_i^{(k-1)}(x_t)}{\sum_{j=1}^N \omega_j^{(k-1)} g_j^{(k-1)}(x_t)}$$

Gaussian Mixture Model

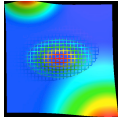
Paraméter-tér dimenziója: $K*(1+D+D*D)$

Az EM algoritmus menete:

E-step: Az előző iterációban megállapított valószínűség:

$$\gamma_i^{(k)}(x_t) = \frac{\omega_i^{(k-1)} g_i^{(k-1)}(x_t)}{\sum_{j=1}^N \omega_j^{(k-1)} g_j^{(k-1)}(x_t)}$$

Ebben az úgynevezett “Expectation” lépésben $T*N$ darab valószínűséget határozunk meg.

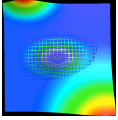
Gaussian Mixture Model

M-step: Módosítsuk a paraméter-terünket, hogy a kezdeti feltétel szerint jobban modellezze a tanulóhalmazt.

$$\mu_{id}^{(k)} = \frac{\sum_{t=1}^T \gamma_i^{(k)}(x_t) x_{td}}{\sum_{t=1}^T \gamma_i^{(k)}(x_t)}$$

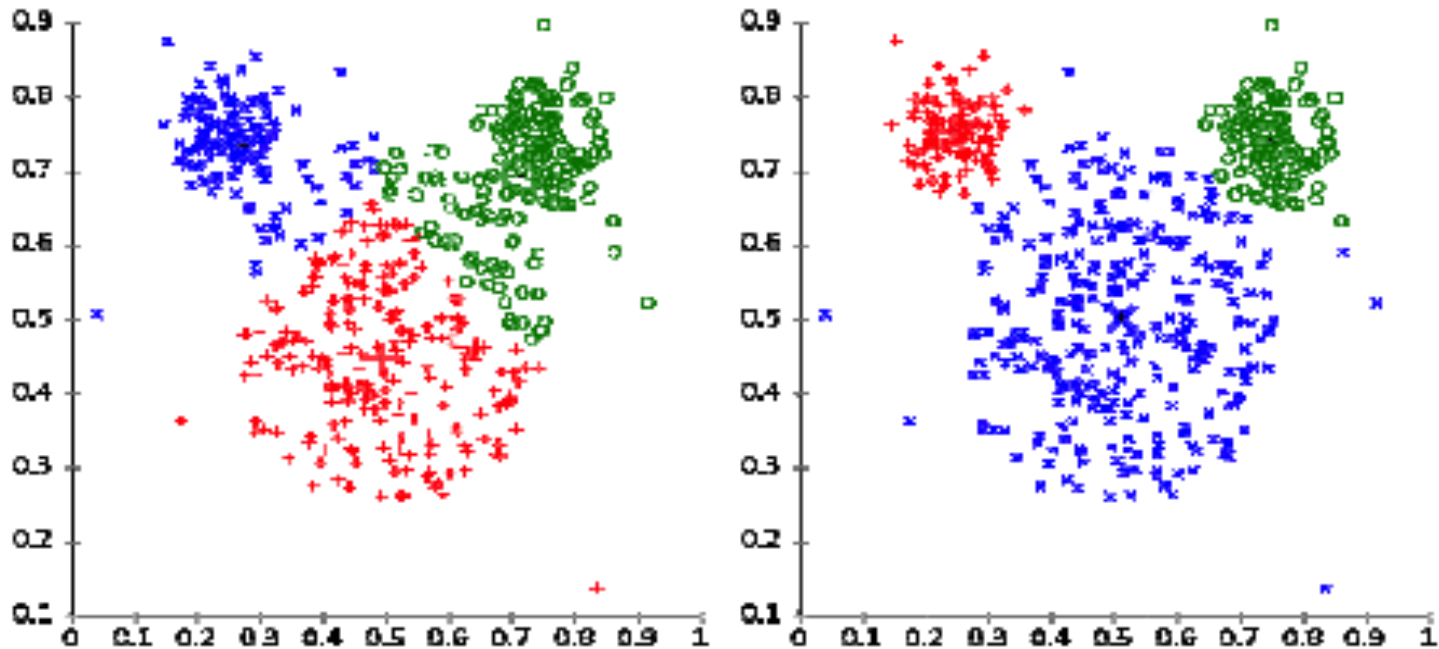
$$\sigma_{id}^{(k)} = \sqrt{\frac{\sum_{t=1}^T \gamma_i^{(k)}(x_t) (x_{td} - \mu_{id}^{(k)})^2}{\sum_{t=1}^T \gamma_i^{(k)}(x_t)}}$$

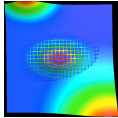
$$\omega_i^{(k)} = \frac{\sum_{t=1}^T \gamma_i^{(k)}(x_t)}{T}$$

Gaussian Mixture Model

Egy példa ahol a k-Means-el szemben a GMM képes megfelelően megtalálni a klasztereket. A GMM a K-means-el ellentétben jól kezeli a “gömb”-szerű, de különböző méretű klasztereket.

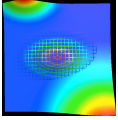
Gaussian Mixture Model

A GMM algoritmus előnye, hogy ötvözi a K-means előnyös tulajdonságait nagydimenziós terekben a szoft klaszterezők előnyeivel.

- könnyen kezel nehezen besorolható elemeket
- robosztusabb zajokra
- kifinomultabb bag-of-words modellek építhetők segítségével
- kevesebb klaszter is elég a k-Means-el szemben
(256 vs. 4096)

Számos megvalósítással kapcsolatos nehézsége miatt a k-Means sokkal gyakrabban használt algoritmus, mint a GMM:

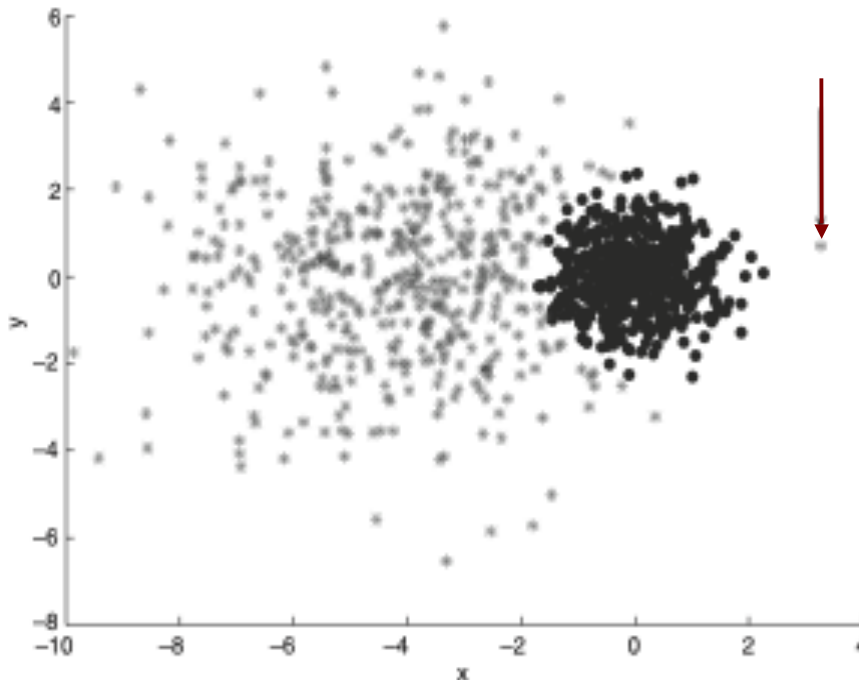
- sokkal számításigényesebb
- talán a K-means-nél is érzékenyebb a kezdőpontokra
- érzékeny a vektortérre
- alulcsordulások miatt sok esetben nem elegendő a fp32 csak bizonyos átalakítások után
- nem egyértelmű mit veszünk nagydimenziós térben a teljes kovariancia mátrixhoz képest

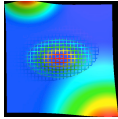
Gaussian Mixture Model

2 eloszlású 2 dimenziós GMM-el klasztereztünk pontokat, fekete és szürke színre festettük a legvalószínűbb eloszlás alapján.

A szélen található pont miért nem a sötétebb osztályhoz tartozik?

Lehetséges ez k-Means algoritmussal?

Klaszter analízis

Klaszterezési eljárások jóságának mérésére az ismert adatoktól függően több lehetőség is adódik:

- a) amennyiben nem ismerjük az adat eredeti elrendezését, az adott metódushoz igazodva tudunk hibafüggvényt meghatározni:
 - K-means : négyzetes hiba a klaszterközepontoktól
 - GMM: loglikelihood
 - DBSCAN: outlierok valószínűsége vagy az összekapcsolás szórása
- b) ismert valamely adathalmaz klaszterezése
 - osztályozásból ismert mértékek: f-measure, accuracy stb.
 - tisztaság: minden klaszterhez hozzárendeljük a hozzá csoportosított

pontok közül a leggyakrabban előforduló referencia osztályt. Majd megszámoljuk mennyire jellemzi az adott klaszter az adott osztály pontokra átlagosan.

pl. 1-es klaszter:

1-es osztály: 1, 2-es osztály: 4, 3-as osztály: 2

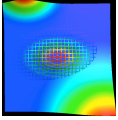
tehát a legjellemzőbb osztály a 2-es,

2-es klaszter: 1-es osztály: 4, 2-es osztály: 3, 3-as osztály: 2

tehát a legjellemzőbb osztály az 1-es

$$\text{Purity} = (4+4)/(1+4+2+4+3+2) = 0.5$$

Sajnos a purity növekszik nagyobb klaszterszám mellett....

Klaszter analízis

Kölcsönös információ (mutual information):

$$MI(K, C) = \sum_k \sum_j p_{kj} \log \frac{p_{kj}}{p_k p_j}$$

Ahol p_{kj} annak a valószínűsége, hogy egy pont a k -dik klaszterhoz és j -dik osztályba tartozik, p_j a j -dik osztály valószínűsége, p_k pedig a k -dik klaszterba tartozás valószínűsége.

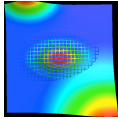
A tisztasághoz hasonlóan a maximumát akkor is felveszi, ha minden pontot egy különálló csoportba sorolunk.

Ennek elkerülésére normalizáljuk az entrópia segítségével:

$$H(K) = \sum -p_k \log p_k$$

$$H(C) = \sum -p_c \log p_c$$

$$NMI(K, C) = \frac{\sum_k \sum_j p_{kj} \log \frac{p_{kj}}{p_k p_j}}{\frac{H(C) + H(K)}{2}}$$

Órai feladat 2:

Vegyük a következő klaszterezést és eredeti osztálybesorolást:
Számítsuk ki a tisztaság mértékét! Van olyan tanult klaszterezési eljárás ami ennél jobban teljesítene?

